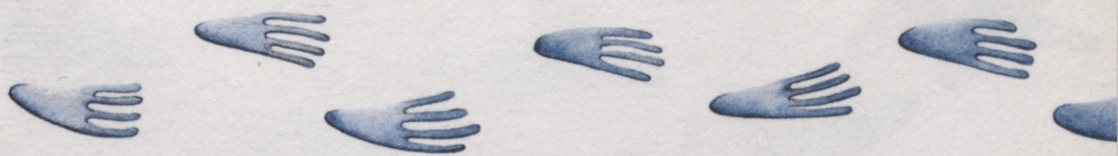

J Ā N I S   B A L T V I L K S

DZEJOLU
IZLASE
BĒRNIEM

**IZMAZGĀTĀS
DEBESIS**

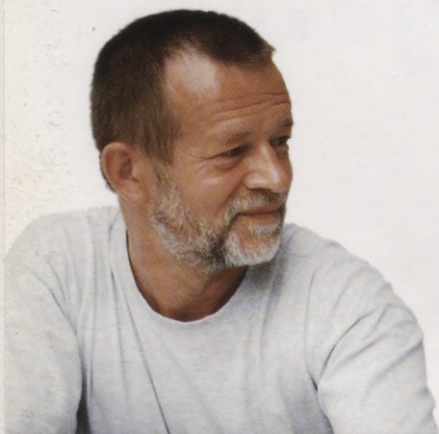

Jānis Baltvilks

Izmazgātās debesis

"Izmazgātās debesis" ir mana pirmā bērniem rakstītās dzejas izlase. Te ietverti dzejoļi no grāmatiņām "Meža malas zaļais knauķis" (1979), "Skrejvabole pieliek soli" (1981), "Stērstes sniegā" (1984), "Kā zilīte pie loga" (1987), "Zāle visu dienu zaļa" (1990), "Krūmu krāmu jēru jūra" (1993), "Sīksolīte un Lamzaks" (1994), "Circeņa malciņa" (1997) un "Purva burvis" (1999).

Pasaule ir pilna ar dzeju. Tā ir visur – valodā, dabā, mūsu jūtās, mūsu attiecībās. Mums tikai jāprot to saklausīt, ieraudzīt, sataustīt, saost. Arī tad, ja dzeja ir samanīta, ne vienmēr izdodas to pierakstīt. Tāpēc tie brīži, kad tomēr paveicas dzejoli satvert un uzlikt uz papīra, man sagādā patiesu prieku. Ceru, ka arī jūs, mīļie lasītāji, kādu daļu no tā pārdzīvojuma varēsiet izjust, šos dzejoļus lasot.

Jūsu Jānis Baltvilks

2001-4
42

Jānis Baltvilks

Izmazgātās debesis

Dzejoļi bērniem

IZLASE

UDK 821.174-93-1

Ba 418

03 01008996

KULTŪRKAPITĀLA FONDS

Grāmata izdota ar Kultūrkapitāla fonda atbalstu

Ingrīdas Kadakas Ilustrācijas

Artas un Jāņa Jaunarāju dizains

Projekta vadītāja Anna Šmite

Korektore Anitra Pārupe

Krāsu dalījums

ISBN 9984-653-32-3

- © Jānis Baltvilks, 2000
- © Ingrīda Kadaka, ilustrācijas, 2000
- © Arta Ozola-Jaunarāja,
Jānis Jaunarājs, dizains, 2000
- © Apgāds "Rasa ABC", 2000

A, Ā, B, C, Č un D

APOGA ALFABĒTS

A Apogs atmostas un prāto:
alfabēts būs jāatkārto.

Ā Āpsis, glābjoties no sala,
ātri ielien siltā alā.

B Bebra bērni mālus stampā:
bebriem jāsalabo dambis.

C Cielaviņa tek pa ceļu,
cirtains kāpurs pretī veļas.

Č Čiekurs nokritis no zara,
čuņčiņš par to dikti baras.

D Dižens dundurs dienas vidū
dūkdams dadzim apkārt lido.

E Egļu mežā vienai beikai
esot piekususi peka.

Ē Ērglis izskatās tik lēnīgs, —
ēnā iešot medīt sēnes.

F Foreli no straujās upes
fotografēties lūdz krupis.

G Grundulis ar akmeņgrauzi
gudro strautā audzēt auzas.

G Ģirlicis pēc dziesmu kara
ģeņģeriski griežas zarā.

H Hortenzija puķu podā
halvu ēd no zelta bļodas.

I Irbe āboliņa laukā
irbēniņam knābi slauka.

Ī Īvei pāri nolīst lietus,
īve neizkust no vietas.

J Jaunas dienas jaukā rītā
jāņtārpiņš dzēš lukturīti.

K Kurmja apakšzemes mājā
kālis iekāpis ar kāju.

Ķ Ķīris nevar noķert ķīsi,
ķīrim makšķere par īsu.

L Lakstīgala likā lazdā
laipni pačalo ar strazdu.

Ļ Ļoti daiļai diļļu meitai
ļauņa usne sadzeļ kleitu.

M Mušas mušmirei met loku,
mušmire met šim ar roku.

N Nātre nebaidās nenieka
ne no gliemeža, ne sliekas.

Ņ Ņipri suņuki ar mieru
ņukāt vakariņās sieru.

- O** Ozoliem un citiem kokiem
odi patikt prot ar jokiem.
- P** Paparde ar piparmētru
pieliecas un pārlaiž vētru.
- R** Raibi rubenēni rasā
rubeņmātei putru prasa.
- S** Saule skudru saimi silda,
skudras taisa smilgu tiltu.
- Š** Šalkojošiem ošiem pāri
šodien šaudās koša spēre.
- T** Tārtiņš tekalē gar strautu,
tramda taurenīšu tautu.
- U** Upe mutuļo un griežas,
un ar baltām putām šķiežas.
- Ū** Ūdris sprūk no ūdens laukā,
ūsas pūtina un slaukās.
- V** Veca vārna paņem kurvi,
vēžot aizlido uz purvu.
- Z** Zaķis, zāli grauzdams, mana
zaļā pļavā zilu zvanu.
- Ž** Žagata no meža steidzas,
žagars knābī, stāstiņš beidzas.

MĪ UN ŽĒ!

A, Ā, B, C, Č un D
sarāpušies papardē.

E, Ē, F un G, un Ģ
papardīti nozāģē.

H, I, Ī, J, K un Ķ
salīduši kapzeķē.

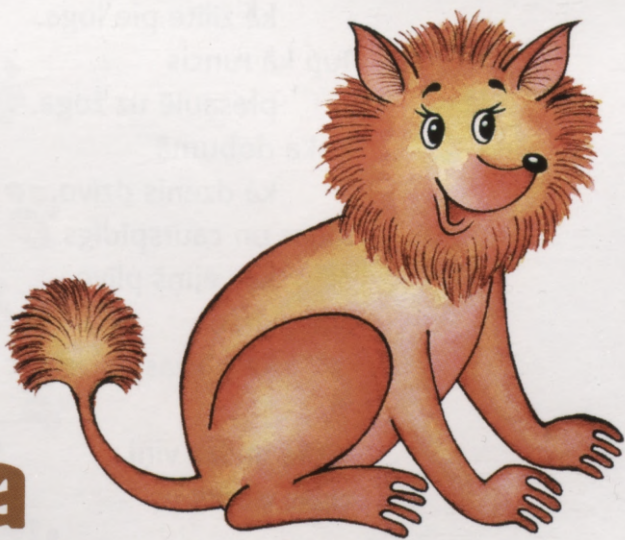
L, Ļ, M, N, Ņ, O, P
ņem to zeķi, saziepē.

R, S, Š, T, U un Ū
lec un klaigā sētsvidū.

Malā stāvot, V, Z, Ž
par to saka: "Mī un žē!"

**Tur
tupēja
viens dzejolis**

SAVVAĻNIEKI

Naski tipina
kā skudra sīka.
Drāž pa gaisu
tā kā bezdelīga.
Peld pa strautu
tā kā grundulītis.
Guļ uz taciņas
kā stiebriņš vītis.
Pieklauvē
kā zīlīte pie loga.
Tup kā runcis
piesaulē uz žoga.
Koka dobumā
kā dzenis dzīvo.
Kluss un caurspīdīgs
kā vējiņš plīvo.
Nosmaržo
kā pļavas gaiss pēc lietus.

Visās malās viņi,
visās vietās.

Zib ik zarā,
slēpjas katrā ēnā
vārdos nenosaukti
dzejolēni.

ĒNU DZEJOLĪTIS

Dziļi mežā,
kur ķērpju bārdas,
noslēpumainas kā naktsputnu balsis,
karājas krēslainos egļu zaros,
tur ēnu dzejolītis,
ne zariņa neaizskarot,
kā pūkains taurenis lidinās
šurpu – turp – garām.

ATRADENIS

Var gadīties, ka atgadās
tev diena neparasta.

Var gadīties, ka šajā dienā
tev jāiet ir uz pastu.

Var gadīties uz pastu iet
gar pašu jūras krastu.

Var gadīties, ka atrodi
tu jūras krastā kasti.

Var gadīties, ka zvēriņš mazs
tai kastē viņā asti.

Var gadīties, ka zvēra nav,
bet cits kaut kas ir kastē.

Man bija tā, ka gadījās
reiz diena neparasta.

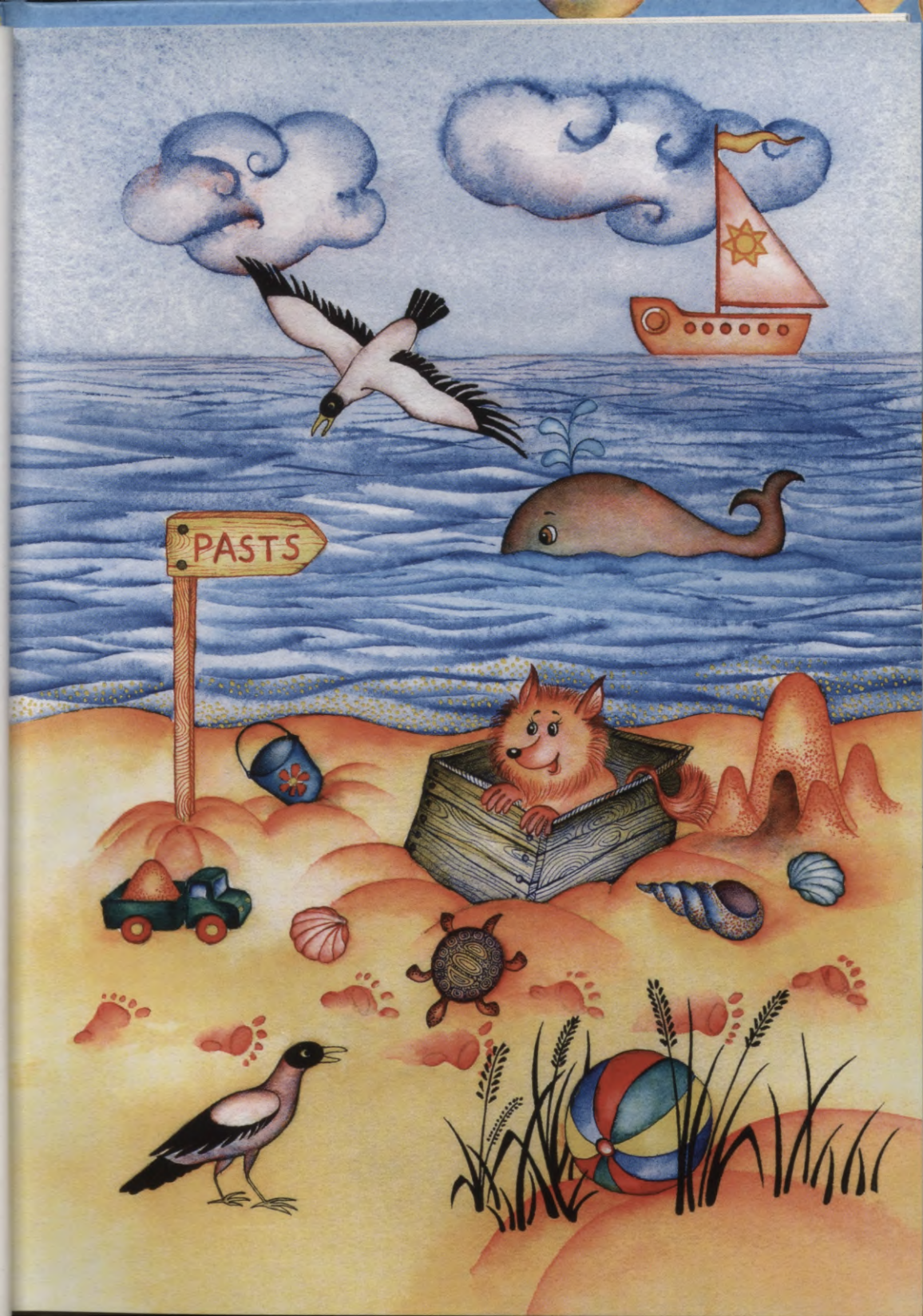
Un gadījās, ka šajā dienā
man jāiet bij uz pastu.

Uz pastu gadījās man iet
gar pašu jūras krastu.

Un gadījās, ka atradu
es jūras krastā kasti.

Tai kastē nebij zvēriņš mazs,
kas kustinātu asti.

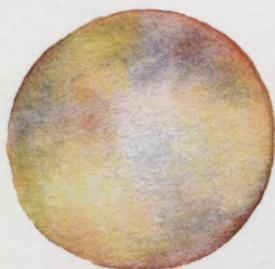
Tur tupēja viens dzejolis:
šis pats, ko tagad lasi.

PAGRABA DZEJOLIS

Ja nezin, kas pagrabā grabinās,
var domāt, ka zaglis zog naglas.
Var domāt, ka grābstās tur ragana,
ja nezin, kas pagrabā grabinās.

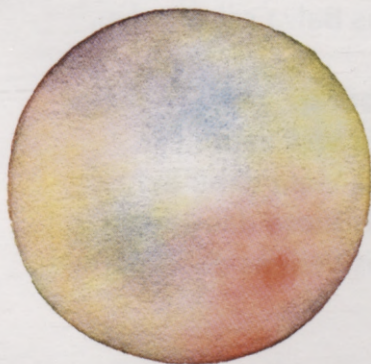

Bet nav tur ne zagļa, ne raganas,
tur – pagraba dzejolis pelēks.
Ik nakti ar pelēm viņš palēkā,
lai mitrumā nesapelētu.

STEIDZĪGAIS DZEJOLIS

Šis dzejolis
tik šaušausmīgi steidzas:
vēl sācies nav,
kad ir jau beidzies.

17

Latvijas Nacionālā
BIBLIOTĒKA

0301008996

PIECI ANTIŅPANTIŅI

Sacerētāji

Jānis Tikums sacer likumu.
Jānis Mūdzītis sacer sūdzību.
Jānis Asaka sacer pasaku.
Jānis Antiņš sacer pantiņu.

Lasītāji

Jānis Zveja lasa dzeju.
Jānis Dēstulis lasa vēstuli.
Jānis Oma lasa domas.
Jānis Peka lasa bekas.

Kalēji

Jānis Robens kaļ zobenu.
Jānis Bauda kaļ naudu.
Jānis Bānis kaļ plānus.
Jānis Kaimiņš kaļ laimi.

Ķērēji

Jānis Duša saķer mušu.
Jānis Rumba saķer bumbu.
Jānis Ripa saķer gripu.
Jānis Balva saķer galvu.

Dabūtāji

Jānis Vējš dabū tēju.
Jānis Vieta dabū lietu.
Jānis Rieva dabū sievu.
Jānis Vēriens dabū pērienu.

AIZPANTIŅŠ

Aiz viens, divi, trīs
ir četri, pieci, seši.
Aiz četri, pieci, seši
ir milzīgs mežs.

Aiz meža ir purvs.
Aiz purva ir durvis,
kurās burvīgs
krupītis sēž.

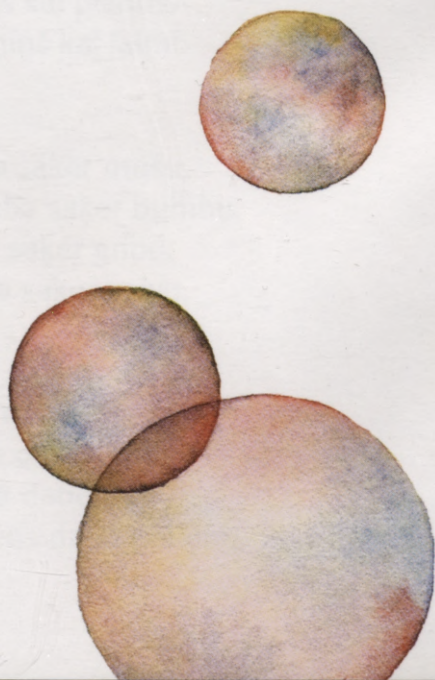
Brīžam ar kāju
viņš vēderu kasa,
Brīžam – šo te
pantiņu lasa.

DADŽA NOĶERTS DZEJOLĪTIS

Daži dadži asi dur,
citi cieti ķer un tura
bikšu galus,
matu bizes...

Ceļa malā
viens dižs dadzis
šo te dzejolīti –
caps!
Dzejolītis apstājas.

Krupju papus

KAS VĀRDĀ IEKŠĀ

Vārdā PRIEKŠĀ ir iekšā
vārds IEKŠĀ.

Vārdā PĀRĀK ir iekšā
vārds ĀRĀ.

Bet vārdā ROTA
un vārdā SLOTA
abos ir iekšā
pa vārdam OTA.

Ja man ļoti
vajadzēs OTU,
bet ROTA un SLOTA
to negribēs dot,
es pratīšu atrast
vēl citur kur OTU.
Es sameklēšu
to vārdā PROTU.

KĀ LEDUS KŪST?

Ieklausies,
kā saulītē jūk LEDUS!

Pirmā plaisa.
Ezers nodun.
Nu vairs ledus nav,
bet LEDUNS.

Otrā plaisa.
Klusāk nodun.
Nu vairs leduns nav,
bet LEDENS.

Trešā plaisa.
Nu vairs nedun.
Nu vairs ledens nav,
bet LŪDENS.

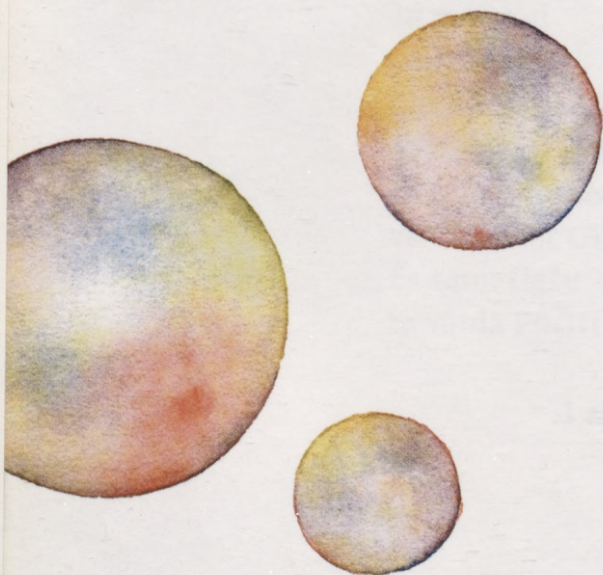
Ātri izkūst
vēl no ledus
pāri palikušais L.

Saviļņojas
ŪDENS.

TRAKS TRIKS

Dresēts trusis
rāda traku triku:
dresēts trusis
iemācījies
visu gramatiku!

GRAMATIKA

KRUPJU PAPUS

Krupju papus nepeld pāri platai upei.
Krupju papum platā upe pārāk slapja.
Krupju papus neprot pateikt: pupu zupa.
Krupju papus paslēpjas zem kāpostlapas.

PATIKŠANA

Ilgai patīk smilgas,
Almai patīk salmi,
Gaidai patīk skaidas.

Ditai patīk bites,
Mārai patīk spāres,
Tenim patīk dzeņi.

Lienei patīk diena,
Paulai patīk saule,
Ilzei patīk milzis.

Līgai patīk Rīga,
Tomam patīk Roma,
Dainai patīk Rainis.

Tālim patīk cālis,
Kristai patīk vista,
Lilai patīk gailis.

Ancei patīk dancot,
Uldim patīk muldēt,
Jānim patīk mānīt.

Danai patīk zvani,
Laurai patīk taures,
Antai patīk panti.

Un tas ir gluži
tā kā man,
kam patīk viss,
kas labi skan.

RUBENIS RUDENĪ

Rudenī rubenim negribas rubināt.
Rubinās pavasarī.
Rudenī rubenis brūklenes knubinās.
Prātīgi rubenis darīs.

PINKAINIS UN PEKAINĒ

Pinkainis Pekainei vakarā saka tā:
"Kāpēc tu, Pekaine,
tik jaukā vakarā
nevalkā cikoti cakotu lakatu?"

Pekaine, Pinkaini apskatot, atsaka:
"Labāk pats paskaties,
kādā tu paskatā..."

JA TU GRIBI

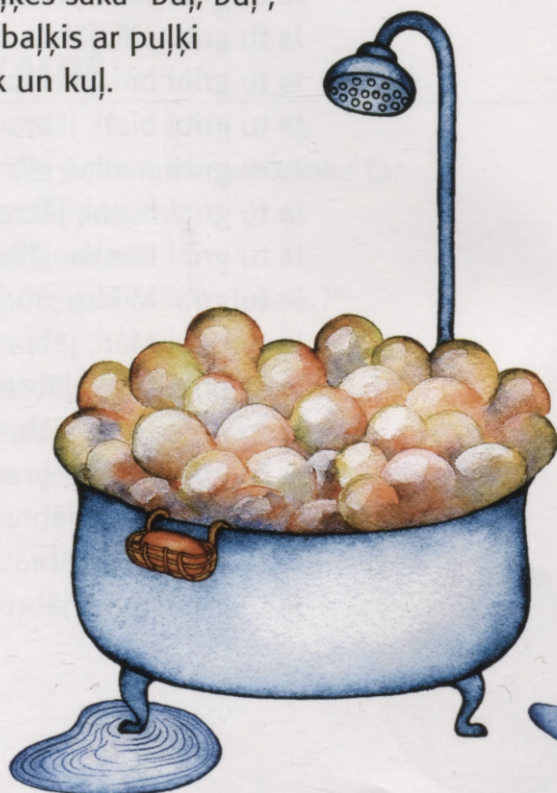
Ja tu gribi stīgu, jābrauc uz Rīgu.
Ja tu gribi sveci, jābrauc uz Seci.
Ja tu gribi lenti, jābrauc uz Sventi.
Ja tu gribi šalli, jābrauc uz Valli.
Ja tu gribi rīvi, jābrauc uz Īvi.
Ja tu gribi kaltu, jābrauc uz Maltu.
Ja tu gribi krampi, jābrauc uz Slampi.
Ja tu gribi galdu, jābrauc uz Saldu.
Ja tu gribi sēni, jābrauc uz Bēni.
Ja tu gribi pīli, jābrauc uz Īli.
Ja tu gribi biti, jābrauc uz Riti.
Ja tu gribi bieti, jābrauc uz Dvieti.
Ja tu gribi malku, jābrauc uz Valku.
Ja tu gribi bomi, jābrauc uz Blomi.
Ja tu gribi banku, jābrauc uz Ranku.
Ja tu gribi Mildu, jābrauc uz Pildu.
Ja tu gribi Māri, jābrauc uz Spāri.
Ja tu gribi Lieni, jābrauc uz Stieni.
Ja tu gribi Gunti, jābrauc uz Dunti.
Ja tu gribi brāli, jābrauc uz Pāli.
Ja tu gribi tanti, jābrauc uz Zanti.
Ja tu gribi visu, jābrauc uz Misu.
Ja tu gribi koku, jābrauc uz Sloku.

BAĻĻĀ PIE STAĻĻA

Baļļā pie staļļa
baļķis ar puļķi
kuļ duļķes.

Duļķēm patīk, ka viņas kuļ,
tādēļ duļķes saka "buļ, buļ".

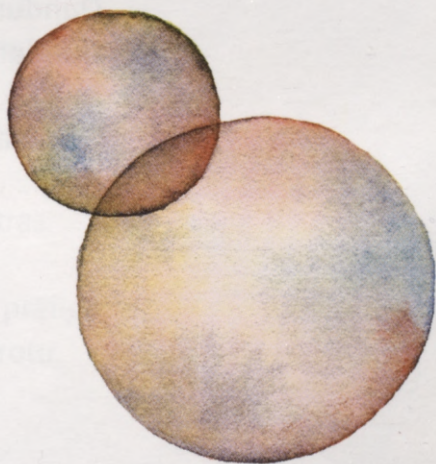
Baļķim ar puļķi patīk,
ka duļķes saka "buļ, buļ",
tādēļ baļķis ar puļķi
kuļ tik un kuļ.

NASKAIS SESKIS

"Seski, seski, kur tik naski
nesies tu no paša rīta?" –
"Saimnieks aizbraucis uz tirgu,
jāiet vistas pieskatīt."

DUNDURS UN GUNDARS

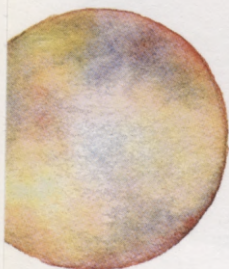

Dundurs gandrīz
nodūra Gundaru.

Gundars gandrīz
nogāza dunduru.

Dundurs aizbēga,
Gundars – arī.

Labi, ka tā.

KĀ IZMĒRĪT PUTRU?

Putru, kā zināms,
mēra metros.
Ne parastajos,
bet putras metros.

Ja putra ir jautra un mitra,
tad katrā metrā
ir divarpus litri putras.
Turpretī,
ja putra ir kautra un stipra,
tad metrā ir četri
vai trīsarpus litri putras.

Jāmēra, protams, ir prātīgi.
Lai ātrumā nesaputrotu.

ZĪLĪŠ VALOD

"Pi pi ķī, pi pi ķī!
Ku tu bī, ku tu bī?"

"Pi pi ķāl, pi pi ķāl!
Bi pi brāl, bi pi brāl!"

"Pi pi ķār, pi pi ķār!
Ko viš dār, ko viš dār?"

"Pi pi ķāj, pi pi ķāj!
Nebi māj, nebi māj!"

"Pi pi ķī, pi pi ķī!
Ku viš bī, ku viš bī?"

"Pi pi ķān, pi pi ķān!
Bi pi māt, bi pi māt!"

KURZEMES ZVANU SPĒLE

Renda
Rinda
Renda Rinda
Renda Rinda
Skrunda Renda Rinda
Skrunda Renda Rinda Mordanga
Skrunda Renda Rinda Kazdanga
Mordanga Kazdanga
Mordanga Kazdanga
Dundaga Dundaga Dundaga
Tiņģere
Stende Pastende
Stende Pastende
Stende Pastende
Dižstende
Pastende Dižstende
Pastende Dižstende
Pastende Dižstende
Nīgrande Dižstende
Ūdrande Dižstende
Īvande Dižstende
Tērande Dižstende
Renda Stende
Renda Stende
Renda Stende
Basi

SESKIEM — ĶESKAS!

Roņiem — kroņus.

Teķiem — sveķus.

Lašiem — grašus.

Reņģēm — eņģes.

Kaijām — paijas.

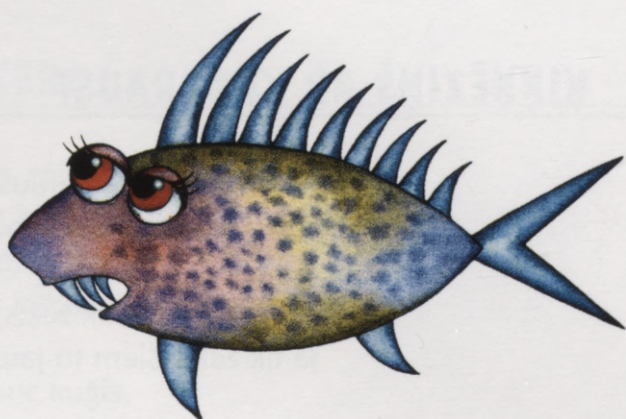
Sliekām — niekus.

Žurkām — burkas.

Cūkām — kūkas.

Seskiem? Ķeskas!

Un mūkam!!!

**Zobenzivij
zobenzobs**

ĶIŅĶEZIŅŠ AR ĶĒMARAUSI

Ķiņķeziņš ar ķēmarausi
zaķi ķers, aiz ausīm raus.

Ja tik zaķis, ja tik zaķis,
ja tik zaķis šiem to ļaus.

Viens, divi, trīs,
zaķis projām – žvīks!

ĀBE-LĒBE

Ābe-lēbe,
bumbie-rēbe,
zaļa drēbe plīst.

Viens, divi, trīs,
un tu esi brīvs!

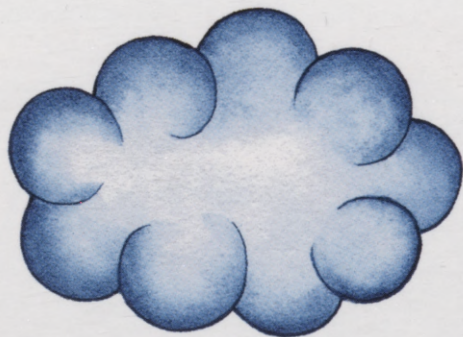
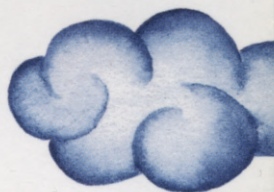
SILĶES UN KILĶENI

SilĶes, mulĶes,
gaida kuĶi,
domā, —
vedīs ĶilĶenus.

Atbrauc kuĶis,
izmet tīklu,
saĶer visus
silĶenus.

Viens, divi, trīs,
tu vēl brīvs.

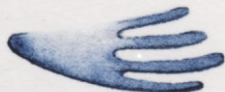
GURĶĪTIS AR ĶIRBĪTI

Gurķītis ar ķirbīti
ceļā satiek irbīti.

Žubīte ar zīlīti
dīķī tēlo pīlīti.

Onkulīts ar tantiņu
sacer šito pantiņu.
Viens, divi, trīs,
un tu esi brīvs!

TUKŠU SALMU KUĻAMĀIS PANTIŅŠ

Kamēr mušu ķēniņš guļ,
mušas tukšus salmus kuļ.

Kuļ uz priekšu, atpakaļ,
tukšu kuļ un tukšu maļ.

Tukši salmi skaisti,
kūlējiņi – slaisti.

Viens, divi, trīs,
un tu esi brīvs!

SVEĶI—SPEĶI

Sveķi – speķi – bleķa teķi,
mēness spīd aiz kūts.

Ute – bute – lielā mute,
labi ātri mūc!

LIELA OLA

Liela ola nakti klusi
aizribo uz Rīgas pusi.

Rīgas vārti cieti,
ola satiek bieti.

Sākas dzīve zaļā,
tevi palaiž vaļā.

PŪĶIS RIJĀ

Kamēr pūķis
tumšā rijā
selerijas rija,
krāsains lietus
visu dienu
tā kā dzija lija.
Ļoti, ļoti, ļoti sen,
ļoti sen tas bija.

Viens, divi, trīs,
un tu esi brīvs!

TUPENIS

Tupenis tupina.

Lupenis lupina.

Ritenis ritina.

Kritenis kritina.

Sitenis sitina.

Bauc!

KREKLS UN KAKLS

Krekls un kakls.

Bikls un čakls.

Sekls un tukls.

Mikls un mukls.

Kā bija tālāk?

Man ir sajukls.

KROKOPANTS

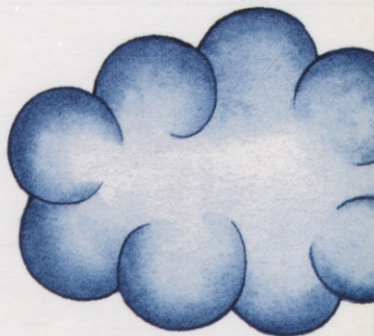
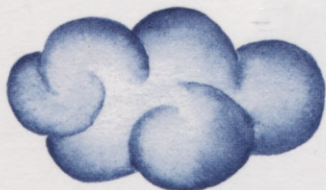

Lieli zili krokodili
koda pušu cietu pili.

Nodilst lieli,
nodilst zili,
nodilst cietu,
nodilst pili,
paliek pāri krokodili.

Dili, dili, krokodili.
Nodilst kroko,
paliek dili.

Viens, divi, trīs,
un tu esi brīvs!

SLĪDAKA-RĪDAKA

Mailiti–bailiti,
grunduli–bunduli,
raudiņu–snaudiņu –
zaudiņu–jaudiņu,
slīdaka–rīdaka –
dīdaka daks!

ZOBENZIVIJ ZOBENZOBS

Zobenzivij zobenzobs,
zobenzobā zobenrobs.

Zobenzivij zobenaste,
zobenastē zobenmasts.

Zobenzivij zobenspura,
zobenspurā zobenbura.

Zobenburā zibens sper.
Ķer!

ZĪLĪTEI UZ RĪGAS PILI

Zilītei uz Rīgas pili
ceļā gadās tumši sili.

Tumšu silu melli vīri
mušas ķer ar mušpapīri.

Zilītei kļūst skumji,
redzot, cik tie dumji.

Pantiņš nu ir galā,
tev ir jāiet malā!

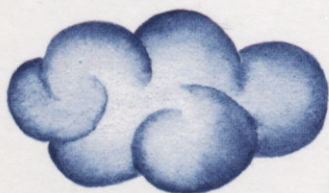

KĀPURS PAKAR CEPURI

Kāpurs pakar cepuri
ceriņu cerā,
pats, lapā pakāpies,
pakausi kasa.

Tu tāds smukāks,
tev jāskrien prasīt,
kāpēc kāpurs pakāpies
pakausi kasa.

DZENIS KALA TIKU-TAKU

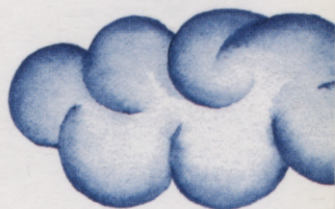

Dzenis kala tiku-taku.
Pele mala piku-paku.
Cūka raka ciku-caku.
Tā tas bija, to tev saku.
Viens, divi, trīs,
un tu esi brīvs!

ĀTRĀS BROKASTIS

Ābolkūka,
zābaksmērs,
pagrablūka,
metramērs.
Sajauc kopā!
Viens, div, piec!
Tad to pantiņ
pannā liec!

TRĪS VAI ČIKS

Bekas, bekas, baravikas
mežā, lietū, slapjās, plikās.

Es tur biju, man tur tika
viena līka baravika.

Aizej rītu, tev tur tiks
viena, divas, trīs vai čiks.

Blēņas

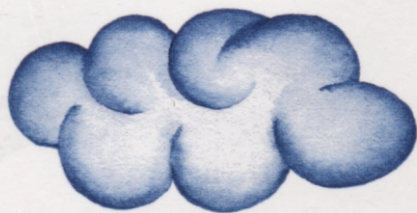

BLĒNAS

Ai, kāds rā1!
Ai, kāds grā1!
No**3** gaisā
tā kā šā1!

Tur nu kādam
sanāks kā1!

PARKĀ

Parkā uz s
sēž meitenīte

ar ņu vainadziņu.
Puisēns
kaut ko labu
novēlē viņai.
Meitene sārtajā jakā
puisēnam paldies s

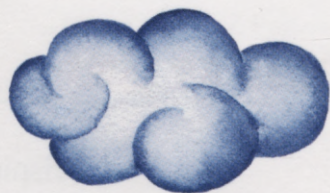
MĀKONIS

---

pavisam izspūris
mākonēns
lielu gaisa gabalu nācis
ļoti grib ezerā paspoguļoties mazliet
vēju savilāts gauži nojaucies
paspoguļoties
grib mākonēns ezerā
tikai mazlietiņ
bet
pīles
ūdenī
metas
krūmi
stāv krastā
drūmi klusē un
neiejaucas
tūlīt spoguļi
sajauks

---

neiejaucas
drūmi klusē un
stāv krastā
krūmi
metas
ūdenī
pīles
bet
tikai mazlietiņ
grib mākonēns ezerā
paspoguļoties
vēju savilāts gauži nojaucies
ļoti grib ezerā paspoguļoties mazliet
vēju savilāts gauži nojaucies
mākonēns
pavisam izspūris

SIENA KAUDZE

---

siens
siens siens
siens siens siens
glīti samests kaudzītē
siens siens siens siens
stāv kopš pērnā gada taču
smaržo vēl arvien siens siens
siens siens siens siens siens

57

Sameklē šajā siena kaudzē adatu!

RĪME AR LĪMI

Vispirms ir jādabū labi lipīga līme.
Kad sadabū līmi,
tad pie rozīnes pielīmē limuzīnu,
bet pie staba pielīmē zīmi,
kurā rakstīts, ka meklē vislielāko rīmu.
Kad atnāk rīma, tad saka, lai apēd
to rozmuzīnu.
Skatās, kā pārvēršas rīmas ģīmis.
Beigās par visu to uzraksta rīmi,
kurā lasāms,
ka vispirms ir jādabū labi lipīga līme,
kad sadabū līmi,
ka tad pie rozīnes pielīmē limuzīnu,
bet pie staba pielīmē zīmi,
kurā rakstīts, ka meklē vislielāko rīmu,
kad atnāk rīma, ka tad saka, lai apēd
to rozmuzīnu,
ka skatās, kā pārvēršas rīmas ģīmis,
ka beigās par visu to uzraksta rīmi,
kurā lasāms,
ka vispirms ir jādabū labi lipīga līme...

Divējādas kāpnes

PIRMĀ SVĒTDIENA UZ LEDUS

Kā ledus saulē spīd!
Kā ledus saulē spīd!
Kā saulē noviz slidas!
Kā ledus saulē spīd!
Kā saulē noviz slidas!
Kā saulē noviz slidas!
Un pašā dīķa vidū...
Un pašā dīķa vidū...
Un pašā dīķa vidū
šai svētdienai
ir vidus.

ZIEMAS VĒJŠ

Sniegs un sniegs,
un sniegs, un sals.
Pat vējš
drebinās kā skals.

Sals un sals,
un sals, un sniegs.
Pat vējš
nosalis kā diegs.

Meklē spraugas
durvīs, logā,
skatās, kur kāds
neaizpogāts.

Pats to aukstumu
te pūtis.
Pats nu jūt,
cik te ir grūti.

NAUDOŠA ZIEMA

Švītīgais raibspārnis silis
mežmalā zīlīti satiek
un saka:

"Zini,
tur, tajā dārzā, o!
Tur,
tajā piesnigušajā dārzā,
tur pati ziema pārziemo."

"Jā, jā," zīlīte atbild silim,
"es redzēju viņu:
staigā apkārt uz četrām kājām,
kūļā asti un ņaud."

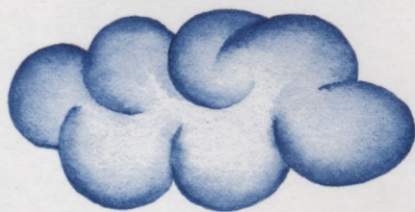
STĒRSTES SNIEGĀ

Naktis garas, garas, garas,
dienas īsas, īsas.

Dienas vidū neredz sauli,
krēsla neizklist.

Mazliet siltas, siltas gaismas
iededz ceļa malā
putnu bariņš klusējošs —
stērstes dzeltenzaļās.

VĀRNAS RAKSTS

Vārna visu ziemu,
vārna katru dienu
rūpīgi raksta
no rīta līdz vakaram
sniegā
to vārdu:

pārmeklēts–pārmeklēts–
pārmeklēts–pārmeklēts–
pārmeklēts–pārmeklēts–
pārmeklēts–pārmeklēts–

Tikai paretam,
tikai pa starpām
iecērt ar knābi
priecīgu:
atrasts!

ŽAGATA UN ZIEMA

Pavisam
parasta
garaste
žagata
žagaros
baras

uz ziemu:
par ko tā
tik barga un gara!

Ko ziema dara?
Vai dusmojas?

Dusmojas gan, bet klusē
un bažīgi raugās
žagatai garām:
vai tikai žadzinātāja
nebūs jau samanījusi
tuvumā pavasari?

DZIESMIŅA PAVASARIM

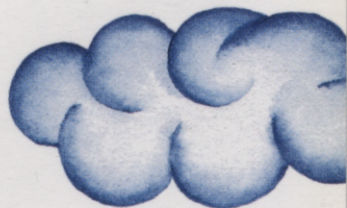

Pil, pil, pil palāses,
piepil peļķes,
piesaulē tērces urdz.

Viegls vējiņš
gar mežmalu skraida,
purinot lazdu spurdzes.

Pirmās purenes
palieņu pļavās,
pirmie cīruļu bari.

Šitādu dziesmiņu
ziemā es saceru,
cerot uz pavasari.

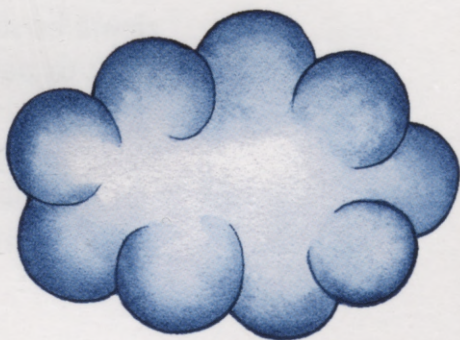

PŪPOLI PACEĻ CEPURES

Re, jau pūpoli
cepures paceļ —
paceļ un nomet sniegā!

Kailām galvām
bites tie sagaidīs —
bites pēc ziemas miega.

GAIDAS

Marta saulē
strazdu būris mostas,
Sniegu nokausē
un gaisu osta.

Ieklausās
ik pīkstienā un čaukstā.
Apnikušas viņam
naktis aukstās.

Prasa vārnai priedē,
prasa vējam:
"Vai tu strazdus...
Vai vēl neredzēji?"

PAVASARIS VĒL JAUNS

Bīkli iedziedas zilīte,
apklust, pirms kārtīgi sākusi.
Pavasaris vēl jauns,
vēl vingrinās, vēl tikai mācās.

Pavēris miegainu aci,
migā nogrozās lācis.
Pavasaris vēl jauns,
vēl vingrinās, vēl tikai mācās.

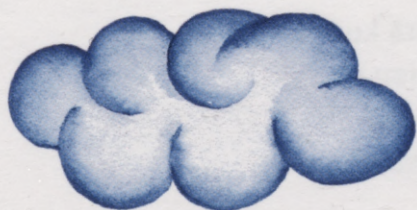
Trīs lāses ik dienu nopil
no katras mūsmāju lāstekas.
Pavasaris vēl jauns,
vēl vingrinās, vēl tikai mācās.

LIELAIS AKVARELIS

Pavasaris mākoņtraukos
ūdenskrāsas ved.
Savas krāsas gatavojis
viņš no zaļa ledus.

Atskrien vējš un apgāž traukus,
krāsas lejā plūst.
Rīt no rīta visa zeme
laikam zaļa būs.

PAVASARA RĪTS

Tik vīterots,
tik vidžināts,
tik piesvilpots
šis rīts,
ka sēklas
zemē pamostas
un iesāk
asņus dzīt.

KAD KURMIS DZIED

Brien briedis pāri jūrai,
peld pļavā siļķu bars,
dzied bērza zarā kurmis
tik spožs kā saules stars.

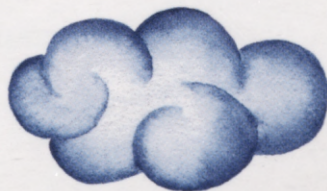
Dzied bērza zarā kurmis
tik liksmi, cik vien var.
Es arī dziedu līdzī:
klāt atkal pavasars!

DZIEDOŅA DZĪVE

Cīrulis
te
kādu krikslīti ieknābs,
vēl kādu nieku –
un viss!

Cīrulim pulksten
tikos un tikos
jābūt ir atpakaļ
debesīs!

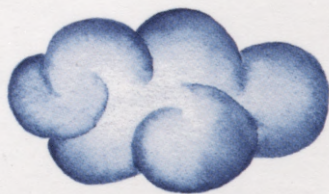

VASARAS DIENA

Šorīt neredz
mākoņa neviena.
Bezdelīgas
augstu gaisā skrien.

Jau kopš rīta
silta, gara diena
pietvikusi
pļavā žāvē sienu.

VASARAS VĒJŠ

Vējš pāršķirsta koku lapas
un pusčukstus lasa:
"Vasara, vasara, vasara..."

Starp zaļajām lapām
vienu dzeltenu uzšķir.
To vasaras vējš neprot izlasīt.
Pagroza pirkstos
un izrauj, un aizmet.

Un atkal zaļās
savā nodabā šķirsta un lasa:
"Vasara, vasara, vasara..."

SKĀBOLU LAIKĀ

Bērni ap ābeli staigā,
Vai, kā derētu āboli! Vai, kā!

"Jāgaida, bērni!" teic ābele. "Rau,
man vēl nemaz ābolu nav!"

"Kāpēc tu mānies, ābelīt?
Kas tad tev zaros tur spīd?"

"Tie vēl, bērni, nav āboli.
Tie ir vēl tikai skāboli."

BRŪKLENES

Bariem vien,
bariem vien
brūklenes
pa brikšņiem brien.

Garām čuskām,
garām ežiem,
garām zaķiem,
kailgliemežiem
visu garum
garo dienu
brūklenes
tik brien un brien.

Bariem vien,
bariem vien
brūklenes
pa brikšņiem brien.

Izbrien cauri
saules rietam,
cauri naktij,
cauri lietum,
cauri piecām,
desmit dienām
brūklenes
tik brien un brien.

Bariem vien,
bariem vien
brūklenes
pa brikšņiem brien.

Brien un brien,
un brien, un brien,
kamēr
iebrien
rudeni.

DIVĒJĀDAS KĀPNES

Pa zaļām kāpnēm
skaļā pavasarī
no tumšas pazemes
kāpj zāle ārā.

Pa pelēkām kāpnēm
rudens pusē
atpakaļ tumsā
tā nokāpj klusi.

PUTNU SARGS ATPŪŠAS

Vālodze vairs nelūdz lietu
tādā vēlā rudenī.

Lieli sen jau vālodzēni,
lieli jaunie rubeņi.

Izaugušas čakstes, čipstes,
žubītes un strazdi.

Svirliši vairs nesvirina
izcirtuma lazdās.

Izauguši jaunie ļauķi,
Ūpji, vakarlēpji.

Mežam rudenī vairs nav
putnu ligzdas jāslēpj.

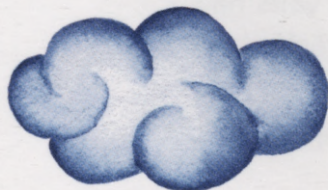
Mežs palaiž lapas vaļā —
lai krīt!

Katrs, kas vēlas, lai nāk
tukšos mājokļus
apskatīt!

PIRMS AIZLIDOŠANAS

Šorīt bezdelīgas ceļa malā
tā kā notis sasēdušas telefona vados,
tā kā notis dziesmai,
kura saucas:
RUDENS.

MŪSU ZEME RUDENĪ

Lieli, resni, resni ķirbji
mūsu zemi spiež.
Āboli pa sāniem zemei
bliež un bliež, un bliež.

Tad vēl lietus līst un līst,
visur krājas ūdens.
Smaga, smaga nasta jānes
mūsu zemei rudenī.

Lai kļūst zemei vieglāk,
lai tā nenogrimtu,
putni gaisā paceļas —
daudzi, daudzi simti.

Ilgi prom pa tālām malām
klīdīs putnu bari.
Pārnāks, kad būs zeme viegla.
Pārnāks pavasarī.

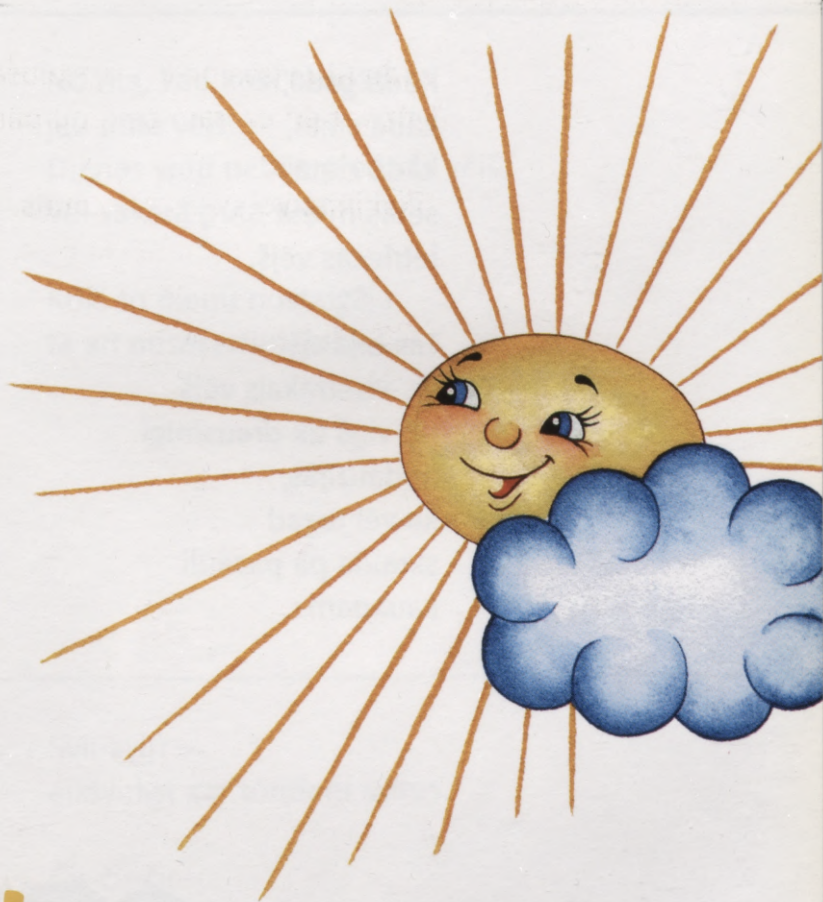
KAD LEDUS VISIEM NEPIETIEK

Kādu rītu visas peļķes aizsalušas ciet.
Drīz var arī ezeram pa ledu pāri iet.

Tikai jūrai vēl nemierīgs prāts.
Jūra vēl šņāc, un jūra vēl krāc.

Jūrai vēl ledus nav sagādāts.

Saules spodrināšana

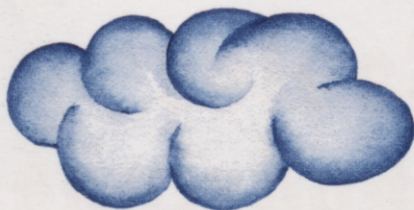

SENS NOTIKUMS

Kādā gadā,
kādā vietā,
kādā cietā
sētas mietā
ietriecās vējš.

Tas bija vis-
vis-visātrākais vējš,
un viņš tik drausmīgi
apdauzījās,
ka vēl tagad
skraida pa pasauli
kaukdams.

TĀDA DIENA

No rīta, kad koki modās,
jau pūta vējš.
Dienas vidū nebija pierimis vējš.
VĒL vakarā pūta vējš.

Koki to dienu nostaigāja
tā arī nesaķemmējušies.

LIDOŅI

Svir-svirr —
aizšvirkst gar torņiem svīres.

Čir-čir-čir —
sabirst ceriņos zvirbuļi.

Tip-tip-tip-tip —
atlido smalcīņš lietus.

NĀK NAKTS

Kā jāntārpiņi tumsā spīd?
Kā pūce kliedz, kad zvaigzne krīt?
Kā mēness, klusi kunkstot, slīd?

Tu domā, puisīt,
ka es varu
to visu
īsti
izstāstīt?

Tas jāizjūt ir
tev pašam.
Neej gulēt vēl, puisīti manu;
paliksim augšā šo nakti!

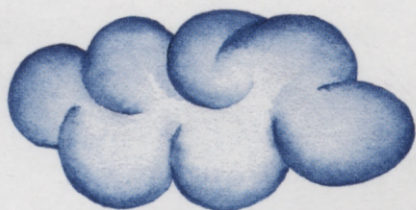
SAULES SPODRINĀŠANA

Papriekšu nāca šņākoņa,
tad mākonis aiz mākoņa.

Tad zili melns un spoži balts,
tad – brīkš! bradāks! – un lietus šalts.

Tad projām viss. Un debesīs
tik spodra, tīra saule viz.

Lina
tine

DZIESMIŅA PAR LIETUS KRĪŠĀNU

Lietus
krīt
un krīt,
un krīt.

Lietus
krīt
un krīt
bez mitas.

Lietus
krīt
un krīt
bez mitas.

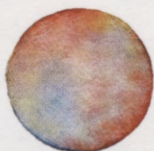
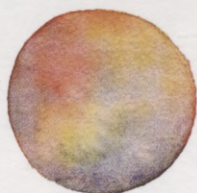
Lietus
krīt
un nesa-
sitas.

Piks! Peks! Puks! Poks! Paks!

IZMAZGĀTĀS DEBESIS

Milzīgi putekļu bari
cēlās no ceļa gaisā,
tieši debesis vēlās,
griezās, jaucās un maisījās.

Atnāca lietus un sāka
debesis velēt un skalot.
Tagad atkal tās tīras,
izžautas koku galotnēs.

PELDE

Lietus piepeļķotā ielā
pie peļķes lielas
zvirbulis pielido.

Ūdens – šļakatām!
Ūdens – brikatām!
Ūdens – brakatām!

Kur nu ies šis bez dvieļa?

Iespurdz slapjulis liepas zarā,
noslaukās
saules starā
un nočiepst:
"Palčiep!"

Līgojoties
ar ūdenszālēm,
caur kalmēm, caur meldriem,
caur vilkuvālēm,
rotājoties
ar zivtelēm spīdīgām,
ūdens rāmi
uz jūru slīd.

Bet
priekšā —
tur viens krāc!
Priekšā nogūlusies krāce,
baltas putas kuļ un šņāc:
"Ātrāk, ātrāk, ātrāk, ātrāk!"

Klupdams,
aiz akmeņiem ķerdamies,
ūdens drāž pāri,
ko kājas nes.
Ka tikai ātrāk,
ka tikai projām,
projām no niknās
šņākules!

Lejpusē
ar zivīm parotāsies.
Lejpusē
ar niedrēm parunāsies.
Lejpusē
caur meldriem, kalmēm vīsies.
Lejpus krāces
kādu brīdi
ūdens atpūtīsies.

PĒC LIETUS

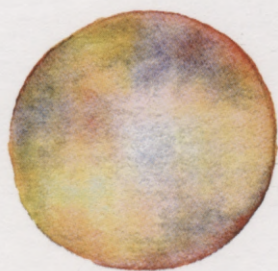

Mākonis izlijis.
Debesis zilas.
Tikai no kokiem vēl pil.

Rudās skudras
uguni kurina,
melnās nes žagariņus.

Odi dīc dīcamo;
spārni tiem slapji
kā ūdens lēpju lapas.

Plātmute varde
nosmejas gardi:
tie jau mums tādi vārgi.

LĪŅA TĪNE

Liēlam, vecam līnim
dziļi dūņās tīne.
Es pie līņa biju,
tīni apskatīju,
un es zinu labi,
ko viņš tīnē glabā.

Mīkstus, mazus tārpiņus,
dažas miežu vārpiņas,
putraimus un graudus,
nedaudz vara naudas.

Dienu, nakti sargā
līnis savus dārgumus.
Bet, ja uznāk snaudiens,
līdzēt var tik šķaudiens.
Tāpēc līnē glabā viņš
arī šņaucamtabaciņu.

EZERA ĶĒNIŅIENE UN RAUDA

Nebija lijis
nedēļas daudzas,
ezers izžuvis
gandrīz vai sauss.

Līdaka sūtīja
ķīsi pie raudas:
jāglābjot māsiņas,
lai rauda raudot.

Raudāja rauda,
līdz spēki zūd:
trīs dienas no acīm
strauti tai plūda.

Ūdens ezerā
pamazām cēlās,
līdaka varēja
peldēt, kur vēlas.

Devās līdaka
apraudzīt raudu:
kāda tā būšot
pēc lielā raudiena.

Apraudzīja —
kas tiesa, tas tiesa.
Vēlāk gan žēlojās:
bijusi liesa.

BURBUĻU DZIESMIŅA

Esam burbur, burbur, burbur,
esam glīti burbuliši.
Burbuļojam burbur, burbur.
Kurš tad nu mūs nepazīst!

Protam burbur, burbur, burbur,
ļoti protam burbuļot.
Un mums burbur, burbur, burbur,
burbur, pietiek mums ar to.

Esam burbur, burbur, burbur,
esam glīti burbuliši.
Burbuļojam burbur, burbur,
burbuļojam, kamēr plīst!

**Ko mēs
mežā
neredzējām**

KOKI MAIJĀ

“Kāpēc koki izrotājas
tieši pavasarī?
Kāpēc tieši pavasarī
ziedu pilni zari?”

“Maijā visi koki
svin
savu dzimšanas dienu.”

ACIS!

Milzīgā naktī guļ
milzīgs mežs.
Milzīgā mežā
milzīgs ozols
milzīgus zarus pleš.
Milzīga ozola
milzīgā zarā
milzīga pūce sēž.
Bet vēl milzīgākas
ir pūces acis:
ar milzīgo nakti
tās neaizsegt.

MELLEŅLAIKA DZIESMIŅA

Melleņdienas melleņrītā,
pirms vēl saule mellenēs,
melleņmežu melleņvietās
melleņot steidz melleņeži.

Melleņmežu melleņežiem
melleņgaršo melleņogas;
visu melleņdienu mello
tie gar melleņkociem lokās.

Melleņeži, ja kāds nezin,
pazīt var pēc melleņrokām,
pazīt var pēc melleņmutes,
tāpat ar pēc melleņjokiem.

KO MĒS MEŽĀ NEREDZĒJĀM

"Vilku mežā neredzējām."

"Arī lāci neredzējām."

"Zaķi?"

"Tas mums garām skrēja!"

"Roni! To mēs neredzējām."

"Ronis neskaitās!

Roni nevar neredzēt mežā!

Roni var neredzēt jūrā!"

MEŽA SARDZE

Klāt ir vakars,
odi mostas,
piņus cilāt sāk un post.

Kas to zin,
var būt, ka drīz jau
nāksies nikni cirst un kost?

Klāt ir vakars,
mostas odi —
meža sardze bargā.

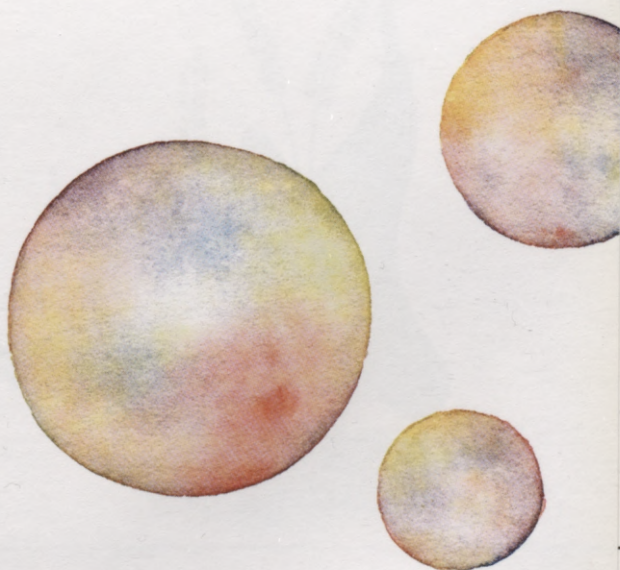
Cauru nakti
odu pulki
meža mieru sargās.

LĪKĀ DZIESMIŅĀ

Līki koki
līkā lokā auga.
Starp tiem kokiem
bija līka sprauga.

Līka lapsa
no tās līkās spraugas
līkā mēnestiņā
līku laiku raugās.

KOKI RUDENĪ

Kad rudens vēji sāk pūst,
kad priekšā stāv ziema grūta,
koki cits citam
lapu vēstules sūta:

"Turies, brāl, ozol!"

"Saturies, liepa, mās!"

"Ietinies, bērziņ mazais,
ciešāk baltajā tāsī!"

Otra
skara
trešo
skar

KŪPĒTĀJI

"Tu kūpēsi?"

"Es kūpēšu."

"Tu kūpēsi?"

"Es kūpēšu."

"Drīz kūpēsim?"

"Rīt kūpēsim."

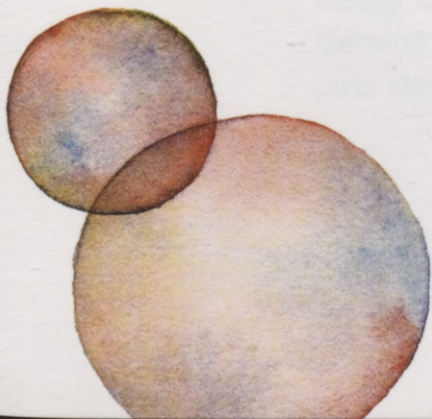
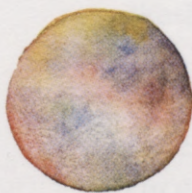
Es gribu zināt,
kas tie ir,
kas taisās
rītu kūpēt.
Es klusi zāles
ceru šķiru
un ieraugu
trīs pūpēžus.

RĪTAUSMĀ

Aust gaisma.
Nakts medības galā.
Dobumā atgriežas pūce.
Āpsis atgriežas alā.

Jāņtārpiņš lukturi nodzēš,
dunduru pamodina
un liekas uz auss
zālē pie spilvu ciņa.

TEPAT KAUT KUR

Gribēju tev parādīt
mazu vabolīti.
Tikai pats vairs nevaru
viņu ieraudzīt...

Tepat viņa bija
pie akas groda.
Tepat kaut kur lodā
pa zemeslodi.

CIRCEŅA MALCIŅA

Ak, cik tā malciņa
circenim smalciņa!
Nez ko tas circenis cirtis?

Circenis smildziņas
malciņā sacirtis —
malciņā circeņa pirtij.

Sacirsto malciņu
kaltēties nolīcis
taciņas malā pie ciņa.

Lielacains sienāzis,
lecot pa taciņu,
skatās: re, tabaciņa!

Nopīpē lielacis
circeņa malciņu —
circeņa cirtumu smalciņo.

Bēdīgi circenis
ciemiņā noskatās:
pirts jākur būtu, bet malciņa...

AUGŠANA

Kur vien apkārt raugos,
visur kaut kas aug.

Mežos aug sēnes, zaķi un koki.
Dārzos – burkāni, dilles un ogas.
Pļavās izaug sulīga zāle.
Ezeros – zivis un vilkuvāles.
Stropos aug bites. Dobumos – pūces.
Tīrumos – kartupeļi un rudzi.

Tīrumos – kartupeļi un rudzi.
Netīrumos – mušas. Ka mudž.

AUZAS

Piebriedusi auzas skara
pieliecas no graudu svara,
pieskaras pie otras skaras,
otra skara trešo skar...

Saule nāk pēc dienas garas
lūkoties, ko auza dara
tādā siltā novakarā.

Viz un skan – kā tīra vara.

VISU DIENU!

Zāle visu dienu zaļa.
Akmens visu dienu vecs.

Debess visu dienu vaļā.
Jēri visu dienu lec.

Priede visu dienu šņāc.
Visu dienu priecīgs prāts.

SAULAINĀ DIENĀ

Cīrulis
kopš agra rīta
augstu gaisā dzied.

Viņa dziesma
pāri zemei
plūst kā
auglīgs lietus.

Lejā pļavā raibas puķes
galvas lēni klana.

Bet zem puķēm tumšā alā kurmis
sliekas gana.

LAUKAKMENS

Lauka malā laukakmens,
pelēks laukakmens
ik pa laikam nostenas:
"Sen, sen, sen..."

"Saki, mīļo laukakmen,
kas bija sen?"

"Aizmirsis to esmu sen,"
atsten laukakmens,
"zinu tikai,
ka tas bija
sen, sen, sen."

Abi klab labi

PIE STABA

Pie staba
reiz biju es piespiedis ausi
un klausījos,
ko viņš tur
dūc:

"Didim, dadam.
Ne šim, ne tam.
Dadam, dudum.
Ne velk, ne stum.
Nekas, nekur.
Nekad, neko.
Ne met, ne tur.
Ne ņem, ne dod.
Ne maz, ne daudz.
Ne tik, ne cik.
Ne silts, ne auksts.
Ne labs, ne slikts.
Kā bij, tā bij.
Kā būs, tā būs.
Lai žūst, lai līst.
Lai vīst, lai pūst.
Ne beigs, ne sāks.
Ne ies, ne nāks.
Es esmu stabs.
Ne slikts, ne labs.
Es esmu stabs.
Es esmu stabs.
Tu esi stabs..."

Es laidos lapās!

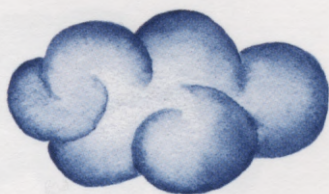
KO DŪMEŅI DEBESĪS DARA?

Gari
dūmeņi
debesīs
iedurti.
Ko tie
dūmeņi
debesīs
dara?
Dūmeņi
debesīs
dedzina
caurumus.

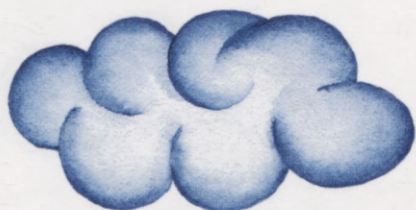
To tie
dūmeņi
debesīs
dara.

Aizelsies vējš
plēš ārā no meža
tikko taisītu svaigu gaisu
un cenšas debesis aizlāpīt,
lai tās nesagrūtu
pavisam.

TRAMVAJS

Pa labi nams.
Pa kreisi nams.
Pa labi nams.
Pa kreisi nams.
Brāž garām tramvajs
dārdēdams.
Pa labi nams.
Taram-taram.
Pa kreisi nams.
Taram-taram.
Pietura.
Izkāpt, iekāpt.
Aiz-iet!
Pa labi nams.
Taram-taram.
Pa kreisi nams.
Taram-taram.
Taram...

Nami aiz skaudības gandrīz vai plīst:
tramvajam – tam tik ir dzīve jauka!
Te viņš pa Rīgas centru klīst,
te aizskrien uz Zasuļauku.
Katlakalns, Mežaparks, Ķengarags.
Aiz skaudības palikt var traks!

Taram-taram. Taram-taram. Taram-taram...

Nami jau nezina to,
cik saguris, čikstošs
viņš savā depo
nakts vidū ieripo
ieeļlot noberztās kājas.

KĀRUMNIEKI

Trotuāriem
taisni pa prātam
šurpu turpu ejoši
kurpju un zābaku pāri,
jo trotuāri
uz kurpju un zābaku zolēm
kāri.

Šosejām, zinu,
briesmīgi garšo
automašīnu
riepas.

Bet kļūdas uz papīra
pārtiek
no tīrām dzēšgumijām.

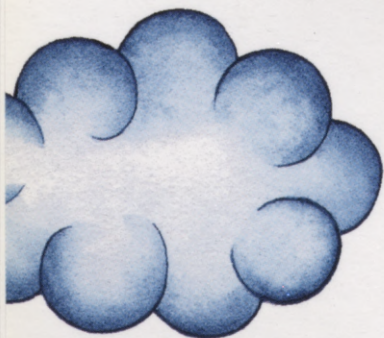
VILCIENI

Čaklais vilciens velk un traucas.
Slinkais vilciens velkas un traucē.

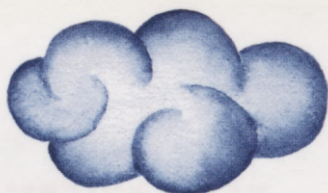
Bet klabēt abi klab labi.

Čaklais klab: "Labi! Jā, labi! Jā, labi!"
Slinkais: "Kālab gan? Kālab gan? Kālab?"

PREČU VILCIENS

Pūūū!

Dudi-dalā!

Dudi-dalā!

Dudi-dalā!

Paiet malā!

Paiet malā!

Paiet malā!

Uūu!

Dudi-dements!

Cements, cements!

Dudi-dements!

Cements, cements!

Dudi-dements!

Cements, cements!

Dudi-dūdra!

Kūdra, kūdra!

Dudi-dūdra!

Kūdra, kūdra!

Dudi-dūdra!

Kūdra, kūdra!

Dudi-dafta!

Nafta, nafta!

Dudi-dafta!

Nafta, nafta!

Dudi-dafta!

Nafta, nafta!

Dudi-darām!

Dudi-darām!

Dudi-darām!

Garām, garām!

Garām, garām!

Garām, garām!

Ūūūuf!

ZĀĢA DZIESMAS

Garais zāģis Kokubriesma
nekad nestrādā bez dziesmas.

Šorīt malkas šķūņa priekšā
pilnā balsī vaļā liek:

“Veik-lāk, veik-lāk, veik-lāk, veik-lāk,
a-šāk, a-šāk, a-šāk, a-šāk.”

Kad uz pusdienlaiku nāk,
dziesma skan jau citādāk:

“Tā ja, tā ja, tā ja, tā ja,
labs ir, labs ir, labs ir, labs ir.”

Pēcpusdienā Kokubriesma
uzvelk atkal tādu dziesmu:

“Vēl var, vēl var, vēl var, vēl var,
jā-dar, jā-dar, jā-dar, jā-dar.”

Tikai pašā vakarpusē
zāģis pamazām kļūst klusāks:

“Lai-kam, lai-kam, lai-kam, lai-kam,
pie-tiks, pie-tiks, pie-tiks, pie-tiks.
Nu jau, nu jau, nu jau, nu jau
diez-gan, diez-gan, diez-gan, diez...”

RŪSA

Rūsa tā kā rūsgans prusaks
šurpu turpu rāpo klusi.

Kur kāds rāmā mierā snauž,
rūsa tūdaļ klāt un grauž.

Kāri sagrauž skārdu viņa,
pāri paliek rudas zvīņas.

Atrod kapli gurķu dobē,
virsū brūk un iegrauž robu.

Arī lāpstai, spainim tāpat
negrib rūsa garām rāpot.

Apgrauž naglu, pārkož vadu,
tomēr vēl arvien ir badā.

Rūsa tā kā rūsgans prusaks
šurpu turpu rāpo klusi.

Kur kāds rāmā mierā snauž,
rūsa tūdaļ klāt un grauž.

ĒVELES DZIESMA

Švīkata, švākata, švir!

Švīkata, švākata, švir!

Kamēr

līdzens

un gluds

viss ir.

Švīkata, švākata, švir!

Kamēr

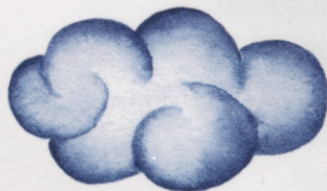
līdzens

un gluds

viss ir.

Švīkata, švākata, švir!

Švīkata, švākata, švir!

RIPZĀGA DZIESMA

Brie-ie-ie-iesmīgi resns.

Brie-ie-ie-iesmīgi resns.

Brie-ie-ie-iesmīgi resns.

Tas tievs.

Tas tievs.

Tas tievs.

Cī-ī-iets gan.

Cī-ī-iets gan.

Cī-ī-iets gan.

S-s-sapuvīs.

S-s-sapuvīs.

S-s-sapuvīs.

Sīkums.

Sīkums.

Sīkums.

Brie-ie-ie-ie-ie-ie-ie-ie-ie...

KALTS

Galdnieks atstāja kalnu
uz galda pie atvērta loga.

Kalts ilgi skatījās dārza
pavasariņajos kokos.

Tik ilgi kalts lūkojās ārā,
līdz pārklājās raibām spalvām.
Un tad viņš sajuta
tādas milzīgas alkas!

Vairs nespēdams valdīties,
kalts ielaidās apkaltušajā gobā,
izkala dobumu
un iedēja tajā
piecas baltas olas...

Galdnieks visu vasaru staigāja
kā bez rokām...

Darbnīcā
kalts pārradās tikai rudens pusē –
pavisam noplucis
klusītiņām ielīda pa durvju šķirbu
tai naktī,
kad uznāca pirmā salna.

ADATAS DZIESMIŅA

Tā, tā, pa taciņu
turpu un atpakaļ.
Diedziņ, tec līdzi!
Podziņa, valdies!

Tā, tā, pa taciņu
turpu un atpakaļ.
Actiņa, skaties,
Ka nenomaldāties!

ĀMURĪTIS UN ĀMURĪTE

Kādu rītu āmurītis
prasa:
"Kur ir āmurīte?"

Āmurīte, āmurīte ...
Āmurīte! Āmurīte? ...
Domāju es visu rītu,
ko lai atbild āmurītim.

Pateicu:
"Āmurītes nemaz nav.
Dzīt naglas, draudziņ,
tas nav
sieviešu darbs."

Nez vai pareizi pateicu?

NAKTS VIRTUVĒ

"Brr," nodrebinās šķīvji.

"Kļūst vēsi."

"Šurp, burkān!" čukst rīve.

"Kur bēgsi!"

Spainis, uz grīdas sēdot,
skārda krūzei
sūdz savas bēdas:

"Slapjumā visu mūžu..."

Galds izstaipa kājas
visas četras
un nožāvājies
iegrozās ērtāk.

Plīts atpūšas
pēc lielās karšanas.
Sālstrauks paklusām
garaiņus tvarsta.

Un cukurtrauks?
Domājat, – mierīgi snauž?
Viņš savā plauktiņā
cukuru grauž!

Par spīti naktij

AK, JA PRASTU...

Ak, ja oji
prastu soļot...

Ak, ja upes
prastu tupēt...

Ak, ja mieti
prastu smieties...

Ak, ja somas
prastu domāt...

Ak, ja slaisti
prastu laisties,

cik tas būtu skaisti —
pilni gaisi slaistu!

SKAUĢIS

Zirneklis auž.
Ko skauģis?
Skauž!

Kāpuriņš grauž.
Ko skauģis?
Skauž!

Kramplauzis lauž.
Ko skauģis?
Skauž!

Suns būdā snauž.
Ko skauģis?
Skauž!

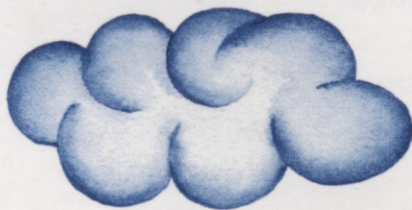
Ak, šausmas!
Ak, skauģi!
Ak, tavu
mūžiņu gaužu...

CIELAVA UZ JUMTA

Zeme tur pauguru.
Paugurs tur māju.
Māja tur jumtu.
Jumts tur cielavu.
Cielava debesis
mugurā notur.

Kas cielavai
darīs pāri,
tam debesis
virsū var uzgrūt.

DAŽĀDI AMATI

Cīnītājs cīnās,
brīnītājs brīnās.

Bekotājs beko,
sekotājs seko.

Ravētājs ravē,
kavētājs kavē.

Slavētājs visus šos
vēro un slavē.

STIPRINIEKS

Nolauzt osi,
patriekt zosi –
tā kā nieku!

Aizspert krupi,
iesplaut upē –
to ar prieku!

Tas tāds nieks,
viss tev nieks,
ja tu esi
stiprinieks!
Padumjš
stiprinieks...

CIK MAKSĀ VISDĀRGĀKAIS?

Cik maksā laiva?
Tik un tik!
Cik maksā kuģis?
Tik un tik!
Cik maksā tilts šis?
Tik un tik!
Cik maksā Daugava?

...necik...

Cik maksā lidmašīna?
Tik!
Cik maksā debesis?

...necik...

Cik maksā rudzi?
Tik un tik!
Cik maksā Tēvzeme?

...necik...

Cik maksā rīta rasa pļavā?
Cik maksā varavīksnes krāsas?
Cik maksā smaids, ko dāvā māsa?
Cik – tēva balss, cik – mātes glāsts?

Es domāju, tev skaidrs jau:
visdārgākajam
cenas nav.

ZIEMAS NOVAKARĀ

Silti, jauki istabā
ziemas novakarā.

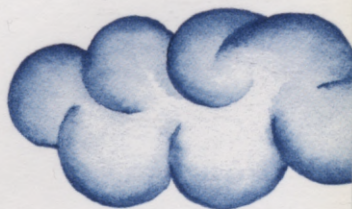
Bet kā klājas zīlītei
apsnigušā zarā?

Silti, jauki istabā
ziemas novakarā.

Bet kā klājas zaķītim
ziemas naktī garā?

Silti, jauki istabā
ziemas novakarā.

Visi, kam nav mīļu māju, —
ko tie tagad dara?

PAR SPĪTI NAKTIJ

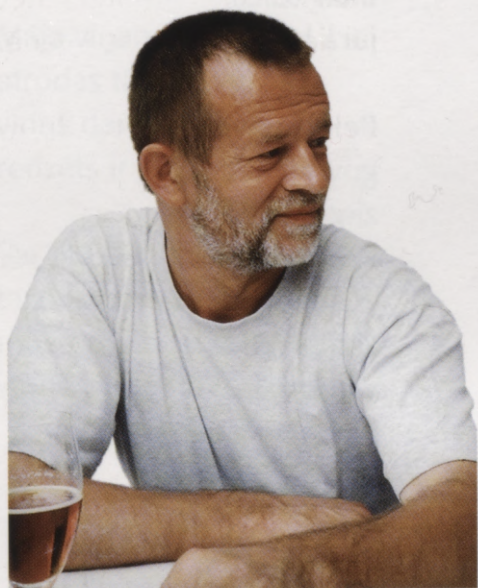

Kad gada visgarākās naktis
nāk ar tumsu mūs biedēt,
mēs katrs pa svecītei iededzam,
lai liesmiņas tumsu kļiedē.

Katrs pa svecītei iededzam,
lai tumsa bēg projām pa kaktiem.

Katrs pa svecītei iededzam –
par spīti naktij.

Citādijā

CITĀDIJĀ

Suņi šņāca,
vēji rēja,
aitas šalca,
jūra blēja.

Peles māva,
govis spiedza,
zirgi ņauda,
kaķi zviedza.

Lietus ķērcā,
vārnas lija,
tā tas tiešām,
draugi, bija.

Tā tas tiešām,
draugi, bija
rīt no rīta
Citācijā.

ITNEKASS

Mūsu mežā dzīvo mazs
vīriņš vārdā Itnekass.

Māja viņam it nekāda,
atrodas tā it nekur,
vīriņš dara it neko,
redzēts ir viņš it nekad.

Var jau būt, ka viņa nav,
taču katram zināms tas:
mūsu mežā dzīvo mazs
vīriņš vārdā Itnekass.

KĀDA ĀBOLA PIEDZĪVOJUMI

Ābols no bumbieres krita
lejā pie čiekuriem citiem.

Kaķis to saķēra knābī,
aiznesa pagalei rādīt.

Pagale briesmīgi pārbijās,
neganti spiedza un spārdījās.

Kaķis apjuka dikti:
kur nu to ābolu likt?

Ābols palēcās gaisā
un ievēlās mākoņu maisā.

BUNDZINIEKU ĢIMENE

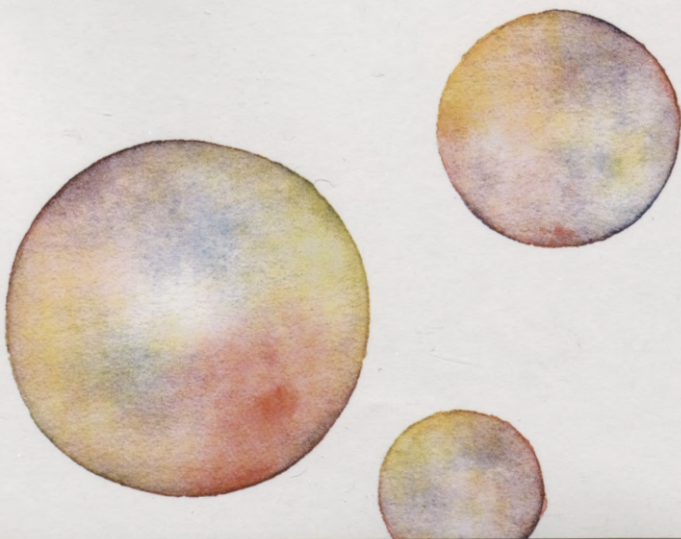

Kungam ir bungas.
Bum-bum-bum!
Kundzenei bundziņas.
Bim-bim-bim!

Bundzinieku bērni
bungo ar rungām
pa pannām,
pa kannām
pa vannām!
Blīkš-blākš-bladākš!

Pannas, kannas gāžas,
vannas tek!

Bundzinieku ģimene
ļek-ļek-ļek...

DIVAS LELLES

Dzīvoja divas lelles –
viena liela, otra maza.
Lielā lelle mazajai sacīja:
"Čučī!"
Bet pati
paņēma spēļu klučus
un uzcēla namiņu,
kurā dzīvoja divas lelles –
viena lielāka, otra mazāka.
Lielā lelle mazajai sacīja:
"Čučī!"

Bet pati
paņēma spēļu klučus
un uzcēla namiņu,
kurā dzīvoja divas lelles –
viena lielāka, otra mazāka.
Lielā lelle mazajai sacīja:
"Čučī!"
Un pati
arī nolikās čučēt,
jo namiņš bija tik mazs,
ka nepietika tur vietas,
lai rotaļātos
ar klučiem.

NOZAGTĀ PARĪZE

Vecā vārna Lavīze
atrod mežā avīzi.

Lavīze tai avīzē
izlasa par Parīzi.

“Skaista gan tā Parīze,”
domā vārna Lavīze.

Atskrien vējš un Lavīzei
rauj no rokām avīzi.

Izrauj ne vien avīzi,
izrauj arī Parīzi.

žēli skatās Lavīze,
kā vējš aizpūš Parīzi.

JAUNĀKĀS ZIŅAS

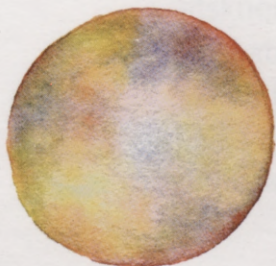
Jaunākās ziņas no Pāvilostas:
tur jūra no rītiem pusčetros mostas.

Jaunākās ziņas no Carnikavas:
kāds strauts tur aizbēdzis no savas gravas.

Jaunākās ziņas no Varakļāniem:
balts vilks tur ieklīdis esot no klāniem.

Jaunākās ziņas no Bolderājas:
tur sienāzis uzminis vardei uz kājas.

Jaunākās ziņas no Daugavpils:
tur manīts kluss taurenīts – gaiši zils.

SĪKSOLĪTE UN LAMZAKS

Zlannkt! – vienu soli aizliek Lamzaks.

Zik! zik! zik! zik! – tipina Sīksolīte.

Zlannkt! – otru soli aizliek Lamzaks.

Zik! zik! zik! zik! – tipina Sīksolīte.

Zlannkt! – trešo soli aizliek Lamzaks

un jūtas pavisam jau noguris.

Likt vēl ceturto soli vai nelikt?

Zik! zik! zik! zik! – tipina Sīksolīte

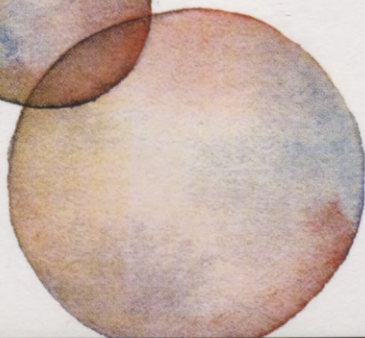
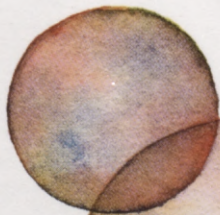
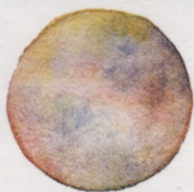
un aiztipina Lamzakam garām,

un jūtas tik liksma!

Acis – tās Sīksolītei ir

bezdelīgactiņu krāsā –

tās tagad mirdz un zibsnī!

VIESĪBAS

Cūka rīko viesības.
Izcepšot kūkas.
Visi meža ļaudis
laipni tiek lūgti.

Attek seskis,
vecais desinieks.
Apskatās, pagrozās,
neko nesaprot.
Cūka cep cepuri,
neliekas zinis.

Aiztek seskis,
atcilpo cauna.
Apskatās, pagrozās
tāda kā kaunīga.
Cūka cep cepuri,
neliekas zinis.

Aizcilpo cauna,
atskrien vilks.
Apskatās, pagrozās,
sāk tā kā svilpot.
Cūka cep cepuri,
neliekas zinis.

Aizskrien vilks.
Atbrien briedis.
Apskatās, pagrozās,
pastāv zem priedes.
Cūka cep cepuri,
neliekas zinis.

Aizbrien briedis,
atčāpo lācis.
Apskatās, pagrozās,
prasa – kad sāks?
Cūka cep cepuri,
neliekas zinis.

Aizčāpo lācis,
atlien gliemis.
Cūka cep cepuri
caurā celmā.
Cūka cep cepuri,
neliekas zinis.

Atsēžas gliemis
no sūnu ciema.
Gliemim patīk
viesībās šajās.
Gliemis jūtas
kā mājā.

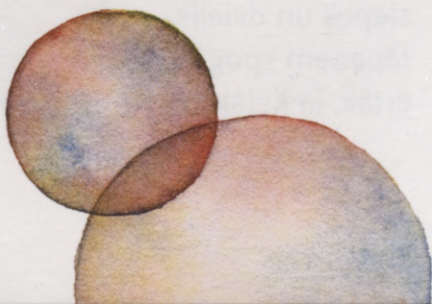
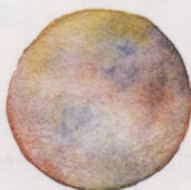
STEIGA

Trīs gadus rāpās
gliemezis kokā.
Tikotās lapas
gandrīz jau rokā.

Te pēkšņi
samisējās, –
nokrita kāpējs
lejā.

Guļot sūnās,
nu gliemezis teica:
"Tā iet,
kad steidzas."

PASTAIGĀ IZEJOT

Pastaigas laikā
daudz kas var noderēt.
Jāņem līdz jaka
ar biežāku oderi.
Jāpaņem lietussargs,
saulessargs arī,
svīteris, džemperis,
šalle – viss svarīgs.

Pastaigā, protams,
jāņem līdz maize.
Augļi un dārzeņi,
un kaut kas laizāms.
Kaut kas košļājams,
zelējams, graužams,
kaut kas griežams
un kaut kas laužams.

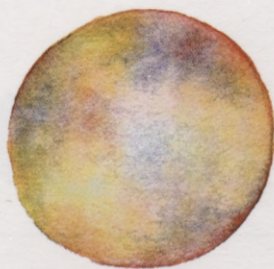
Pastaigas laikā
daudz kas var gadīties.
Jāņem līdz šķēres
un diegi, un adatas.
Jāpaņem gludeklis,
ziepes un dvielis.
Jāpaņem spogulis –
ērtāk, ja lielāks.

Pastaigājoties
ļoti var piekust.
Tāpēc jāpaņem
vēl daži nieki.
Noteikti – spilvens
un sega, un palags.
Gulta vai dīvāns –
ja iet kaut kur tālāk.

Un tad vēl ēvele,
lāpsta un slota,
cirvītis, zāģītis,
krāsas un otas,
soliņš un galdiņš,
krāsns un plīts,
maziņa plāviņa,
ezera līcis.

Varbūt man izkritis
vēl kas no prāta?...

Nu, to jūs paši
pielieciet klāt!

BRIESMU STĀSTI

Mušas ēd trušus.
Truši ēd gaiļus.
Gaiļi pārtiek no bailēm.

Zaķi ēd kaķus.
Kaķi ēd vilkus.
Vilki pārtiek no smilkstēšanas.

Peles ēd teļus.
Teļi ēd meļus.
Meļi neko neēd.

Meļi patiesus
briesmu stāstiņus
sacer.

Ko abi dabūja?

Kā paver logu,
šis tūlīt iekšā,
uzlec uz galda
un grāmatu šķir.

Kā piever logu,
pagalam ir.

šjēv

Kad iesāk ēst,
tad ēd, cik tik ir.
Kad viss ir apēsts,
tad mirst.

znvnu

Kad nomodā,
neturas pretī nevienam.
Kad aizmidzis,
ciets tā kā siena.

ūqēns

Kad klusē,
tad zila vai pelēka.
Kad runā,
tad balta salēkā.

lūvj

Pašam vidū;
putniņš galā.

Ja putniņu padzen,
tad noder
gan saulei, gan salam.

putns
ž

Jo dziļāk zemē,
jo augstāk gaisā.
Ar putniem draugos,
bet nemēdz laisties.

koks

Tikmēr rāpo,
kamēr aizmieg.
Tikmēr guļ,
kamēr sāk lidot.

taurīņš
ž

Garāka par lapsu,
sešām kājiņām,
dzīvo apaļā
papīra mājiņā.

lapse
ene

Eglē ir,
priedē nav.
Naglā ir,
adatā nav.
Gan ir,
bet nav.

putns C

Viena puse skan
kā zvans.
Otra puse durs.

duņķis

Bija putns,
pazaudēja asti.
Pāri palika
tikai ir.

irpe

Puse no kurmja,
puse no vistas.
Var sastapt
gan dārzā, gan mežā,
gan istabā.

kurmis

Re.
Pieliec kaut ko no pogas
vai ogles, vai ogas klāt!
Iznāks upe.
Un pilsēta arī turklāt.

0819

Ko abi dabūja,
ja pēkšņi kļuva labi?

1 utrud

Apakšā: dram, drim,
žvāk, žvīk, pī, pū!

Augšā: grū, grū!

bsn biqstai ināq

Pirmais dzīvo maijā,
otrais – īvē,
trešais – kaijā,
ceturtais – līmē,
piektais – apsē.

Kā visi pieci
rindiņā apsēžas,
tā iznāk mīkla.

6 l, j, ī, k, l, s

**Knābīti
aiz spārna**

VASARAS VIDUCĪ

Vasaras viducī
ēnainā pacerē
trīs odi
trejādas
dziesmiņas sacer...

vienu par vasaru,
otru par paceri,
trešo par odiem
ēnainā pacerē.
Trešo par odiem
ēnainā pacerē,
kuri tur trejādas
dziesmiņas sacer:

vienu par vasaru,
otru par paceri,
trešo par odiem
ēnainā pacerē.
Trešo par odiem
ēnainā pacerē,
kuri tur trejādas dziesmiņas sacer:

(Un tā līdz rudenim!)

VAKARA STĀSTS

Zini jau, ko kaķis dara,
kad viņš gulēt iet:
kažociņu izmazgā,
acis aizver ciet.

Zini jau, ko putns dara,
kad viņš gulēt iet:
aizbāž knābīti aiz spārna,
acis aizver ciet.

Bet vai iedomāties vari
to, kā milzis gulēt iet?
Tev par viņu pastāstīšu,
paklausies mazliet!

Milža darbus pastrādājis,
milzis pārnāk mājā.
Izstaipa un atpūtina
milža rokas, kājas.

Paņem milžu grāmatu,
lasa bilžu stāstu.
Izlasījis noliek nost,
ņemas gultu klāt.

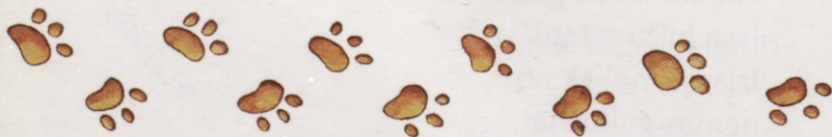
Gulta milzim – kāds tur brīnums! –
tā kā puse Rīgas.
Un pie gultas – tāds kā māja –
galdiņš milzim sīks.

Vēl ir milzim krūzīte,
tāda maza, maziņa,
kurā ielēkt varētu
kādas piecas kaziņas.

Krūzītē viņš ielej pienu,
izdzer to un teic:
"Ai, kāds milzīgs nogurums,
jāiet gulēt beidzot."

Zini tu, ko milzis dara,
kad viņš gulēt iet?
Galvu liek uz spilvena,
acis aizver ciet.

KĀ TEV LIEKAS? (Miega vārdi)

Kā tev liekas:
vai divas sliekas
pazemē bieži tiekas?

Kā tev liekas:
vai sliekām
par šo tikšanos prieks?

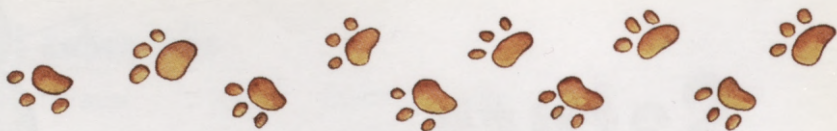
Kā tev liekas:
vai trīs sliekas
pazemē bieži tiekas?

Kā tev liekas:
pie kādām saknītēm
sliekas parasti tiekas?

Kā tev liekas:
vai četras sliekas
pazemē bieži tiekas?

Kā tev liekas:
vai sliekas pazemē
vakaros gulēt tiekas?

Kā tev liekas:
vai piecas sliekas
pazemē bieži tiekas?

Kā tev liekas:
vai tas, kas tur čāpo,
nav miegs?

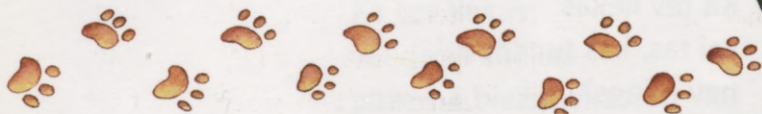
Kā tev liekas:
vai sešas sliekas
pazemē bieži tiekas?

Kā tev liekas:
vai tas, kas tur čāpo,
nav miegs?

Kā tev liekas:
vai septiņas sliekas
pazemē bieži tiekas?

Kā tev liekas:
vai tas, kas tur čāpo,
nav miegs?...

Saturs

A, Ā, B, C, Č un D

Apoga alfabēts 6

Mī un žē! 10

Tur tupēja viens dzejolis

Savvaļnieki 12

Ēnu dzejolītis 13

Atradenis 14

Pagrabā dzejolis 16

Steidzīgais dzejolis 17

Pieci antiņpantiņi 18

Aizpantiņš 19

Dadža noķerts dzejolītis 20

Krupju papus

Kas vārdā iekšā 22

Kā ledus kūst? 23

Traks triks 24

Krupju papus 26

Patikšana 27

Rubenis rudenī 28

Pinkainis un Pekaine 28

Ja tu gribi 29

Ballā pie stalla 30

Naskais seskis 31

Dundurs un Gundars 32

Kā izmērit putru 33

Ziliš valod 34

Kurzemes zvanu spēle 35

Seskiem – ķeskas! 36

Zobenzivij zobenzobs

Ķiņķēziņš ar Ķēmarausi	38	Krekls un kakls	44
Ābe-lēbe	38	Krokopants	45
Silķes un ķilķeni	39	Slīdaka-rīdaka	46
Gurķītis ar ķirbīti	40	Zobenzivij zobenzobs	46
Tukšu salmu kuļamais pantiņš	42	Zilītei uz Rīgas pili	47
Sveķi-speķi	42	Kāpurs pakar cepuri	48
Liela ola	43	Dzenis kala tikū-taku	49
Pūķis rijā	43	Ātrās brokastis	49
Tupenis	44	Trīs vai čīks	50

Blēņas

Blēņas	52	Mākonis	56
Bezdelīga	53	Siena kaudze	57
Parkā	54	Rīme ar līmi	58

Divējādas kāpnes

Pirmā svētdiena uz ledus	60	Kad kurmis dzied	72
Ziemas vējš	61	Dziedoņa dzīve	73
Ņaudoša ziema	62	Vasaras diena	74
Stērstes sniegā	64	Vasaras vējš	75
Vārnas raksts	65	Skābolu laikā	76
Žagata un ziema	66	Brūklenes	77
Dziesmiņa pavasarim	67	Divējādas kāpnes	78
Pūpoli paceļ cepures	68	Putnu sargs atpūšas	79
Gaidas	69	Pirms aizlidošanas	80
Pavasaris vēl jauns	70	Mūsu zeme rudenī	81
Liēlais akvarelis	71	Kad ledus visiem nepietiek	82
Pavasara rīts	72		

Saules spodrināšana

Sens notikums	84	Nāk nakts	86
Tāda diena	85	Saules spodrināšana	88
Lidoņi	85		

Līņa tīne

Dziesmiņa par lietus krišanu	90	Pēc lietus	95
Izmazgātās debesis	91	Līņa tīne	96
Pelde	92	Ezera ķēniņiene un rauda	97
Upe	94	Burbuļu dziesmiņa	98

Ko mēs mežā neredzējām

Koki maijā	100	Meža sardze	104
Acis!	100	Līkā dziesmiņa	105
Mellenlaika dziesmiņa	101	Koki rudenī	106
Ko mēs mežā neredzējām	102		

Otra skara trešo skar

Kūpētāji	108	Auzas	113
Rītausmā	109	Vīsu dienu	113
Tepat kaut kur	110	Saulainā dienā	114
Circeņa malciņa	111	Laukakmens	116
Augšana	112		

Abi klab labi

Pie staba	118	Rūsa	125
Ko dūmeņi debesīs dara?	119	Ēveles dziesma	126
Tramvajs	120	Ripzāģa dziesma	127
Kārumnieki	121	Kalts	128
Vilcieni	122	Adatas dziesmiņa	130
Preču vilciens	123	Āmurītis un Āmurīte	131
Zāģa dziesmas	124	Nakts virtuvē	132

Par spīti naktij

Ak, ja prastu...	134	Stiprinieks	139
Skauģis	135	Cik maksā visdārgākais?	140
Cielava uz jumta	136	Ziemas novakarā	141
Dažādi amati	138	Par spīti naktij	142

Citācijā

Citācijā	144	Jaunākās ziņas	151
Itnekass	145	Sīksolīte un Lamzaks	152
Kāda ābola piedzīvojumi	146	Viesības	153
Bundzinieku ģimene	148	Steiga	155
Dīvas lelles	149	Pastaigā izejot	156
Nozagtā Parīze	150	Briesmu stāsti	158

Ko abi dabūja?

159

Knābīti aiz spārna

Vasaras viducī	166	Vakara stāsts	167
		Kā tev liekas? (Miega vārdi)	170

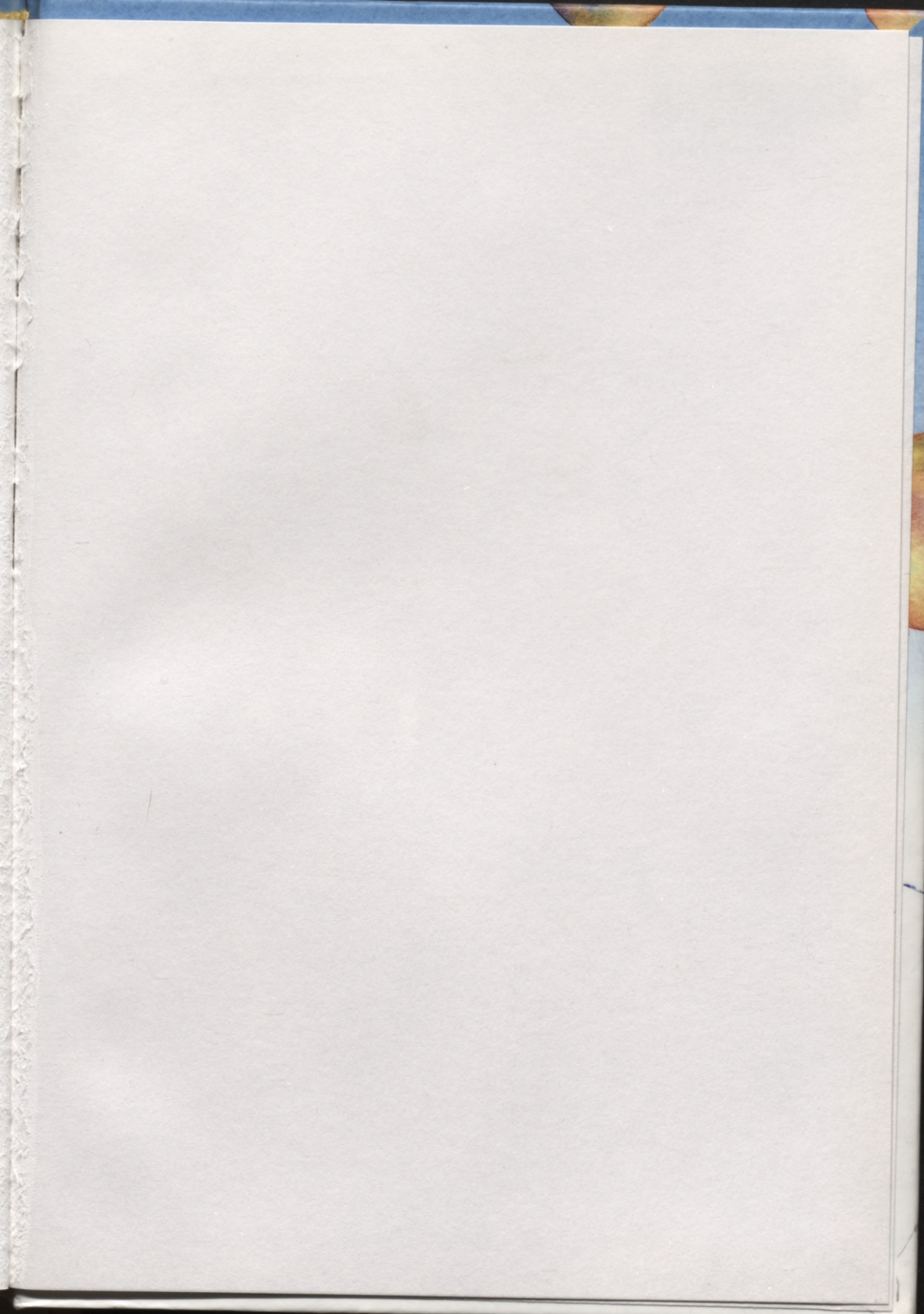

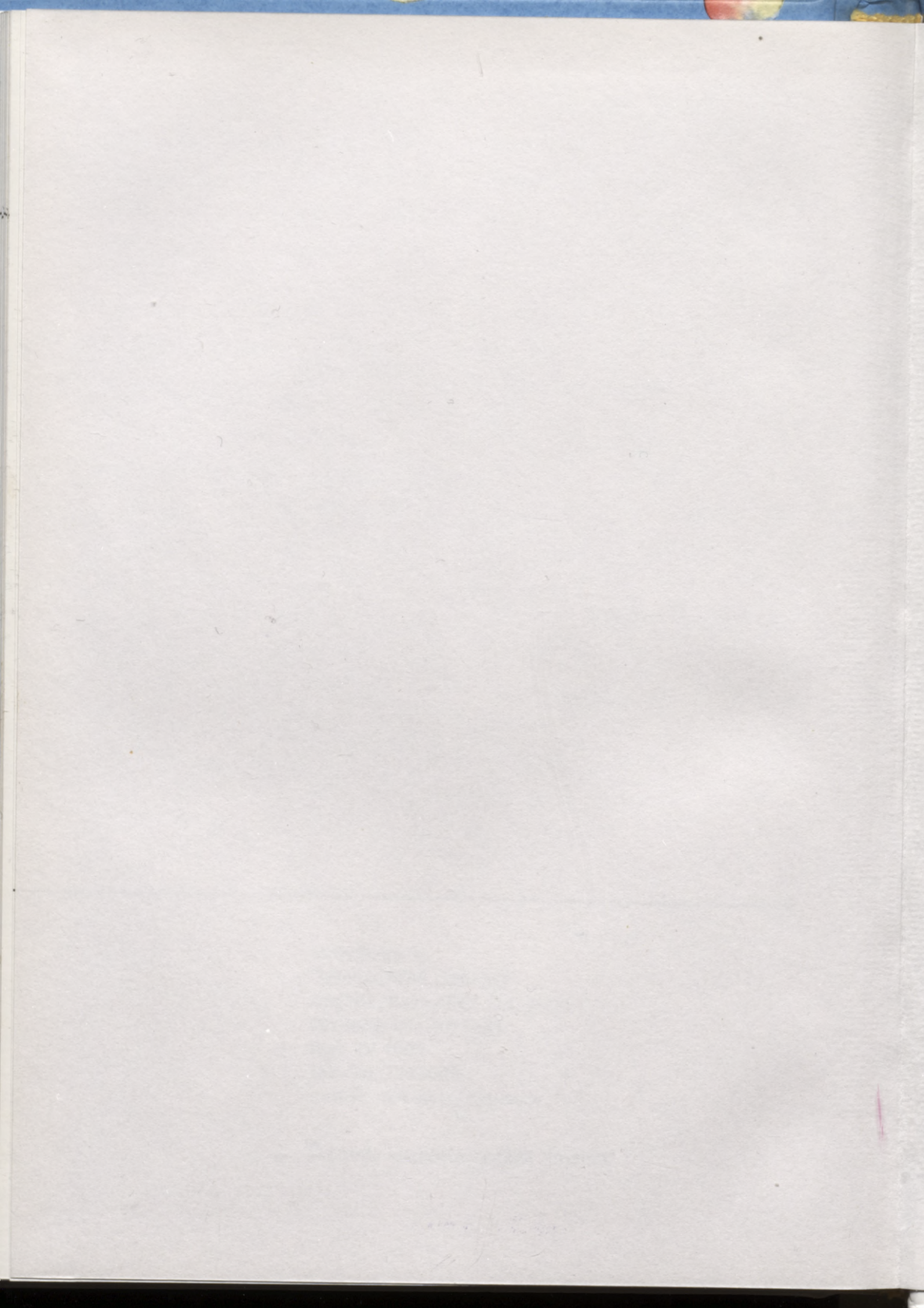

Jānis Baltvilks
"IZMAZGĀTĀS DEBESIS"
Apgāds "Rasa ABC", SIA, 2000
Pērnavas iela 47/3-31
Rīga, LV 1009
Tālr./fax 7283688
e-mail: rasa-abc@ihouse.lv

Grāmata iespiesta apgādā "Imanta"

5

LĀTVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

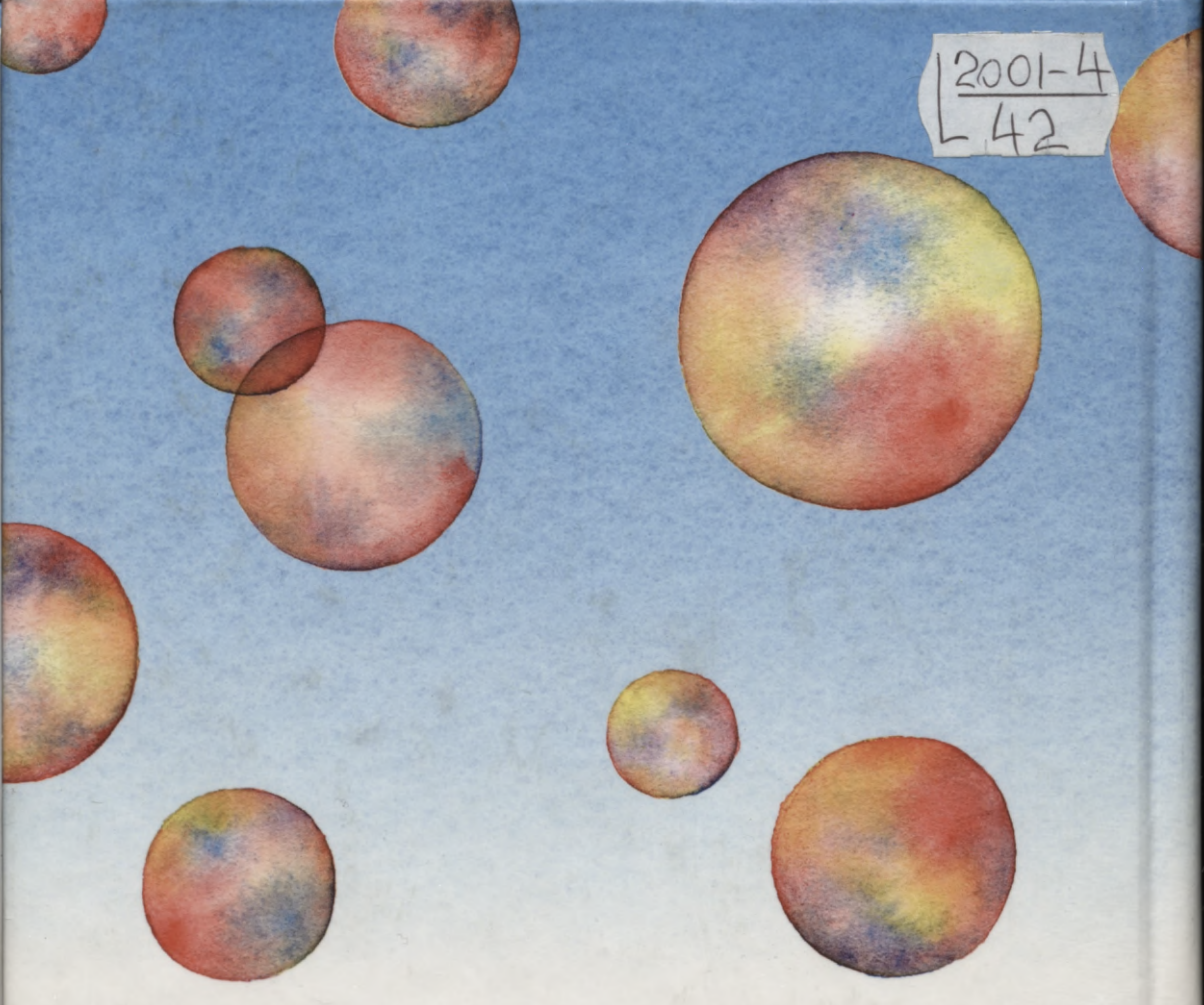

0301008996

**OBLIGĀTAIS
EKSEMPLĀRS**

2. —

2001-4
L 42

ISBN 9984-653-32-3

9 789984 653327

RASA
ABC